

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích
Zdravotně sociální fakulta

Motivace ke „zdobení těla“ u studentů VŠ

Bakalářská práce

Vedoucí práce:

Mgr. Alena Kajanová, Ph.D.

Autor práce:

Kateřina Rossmannová

2011

ABSTRACT

Research Topic: Motivation for “body art” in university students

Keywords: tattoos, piercing, motivation, body art, university students

The objective of the thesis was to identify the motivation of university students for different types of body art. The theoretical part dealt with the issue of motivation and the motivation to decorate the body. It also focused on the types of body art and, as two main types, tattoos and piercing were chosen. At the end of the current situation there is a definition of university students. The target group consisted of university students who have at least one tattoo, piercing or other kind of body art. The respondents were recruited at two universities (The Faculty of Health and Social Studies of the University of South Bohemia and the Faculty of Law of Charles University) and other students recruited with a Facebook application “snowball” used to distribute a questionnaire. The total of 152 filled-in questionnaires was returned. The questionnaire had 15 questions, of which 11 closed ones and 4 open ones.

Four research hypotheses were set for the thesis. Hypothesis 1 was: Internal factors dominate the motivation for decorating the body in university students. This hypothesis was confirmed as 27.7% of the respondents stated that their motivation is related to the expression of personality. Hypothesis 2 was: Motivation to decorate the body differs by gender. This hypothesis was not confirmed. Internal factors – the expression of personality – prevail in both sexes. Another hypothesis that was confirmed was Hypothesis 3: Health reasons would prevail as a potential incentive to remove body art. 43.7% of the respondents stated that this reason is the very reason for the hypothetical removal of body art. Hypothesis 4 was: Fashion trends do not prevail in the motivation for body art in university student. This hypothesis was also confirmed. The response that body art is IN was chosen by 10.3% of the respondents, and the reason that everybody has some body art was chosen by only 3.1% of the respondents. Only a tiny percentage (0.4%) responded they wanted to fit. The thesis can serve as a basis for further study of the motivation for decorating the body, or as a source of information not only for the academic community that deals with the issue of motivation.

ABSTRACT

Téma výzkumu: Motivace ke „zdobení těla“ u studentů VŠ

Klíčová slova: Tetování, piercing, motivace, zdobení těla, studenti VŠ

Cílem práce bylo identifikovat motivaci studentů a studentek VŠ k různým typům zdobení těla. V teoretické části jsem se zabývala otázkou motivace a motivace ke zdobení těla. Zaměřila jsem se dále na typy zdobení těla a jako dva hlavní druhy jsem zvolila piercing a tetování. V závěru současného stavu je vymezení studentů VŠ. Cílový soubor byl tvořen studujícími na VŠ, kteří mají alespoň jedno tetování, piercing, či jiné zdobení těla. Respondenty jsem získala na 2 vysokých školách (Zdravotně-sociální fakulta Jihočeské Univerzity a Právnická fakulta Univerzity Karlovy) a pomocí aplikace Facebook, kde byl dotazník pomocí snowball rozeslán mezi další studující. Celkem jsem zpátky obdržela 152 vyplněných dotazníků. Dotazník měl 15 otázek, z toho 11 uzavřených otázek a 4 otázky otevřené.

Ve své práci jsem si stanovila 4 výzkumné hypotézy. Hypotéza číslo 1 zněla: V motivaci ke zdobení těla u studentů VŠ převažují vnitřní faktory. Tato hypotéza se potvrdila, 27,7 % respondentů uvedlo, že jejich motivace souvisí s projevem osobnosti. Hypotéza číslo 2 zněla: Motivace ke zdobení těla se liší dle pohlaví. Hypotéza se nepotvrdila. U obou pohlaví převažují vnitřní motivy – projev osobnosti. Další potvrzenou hypotézou byla hypotéza číslo 3: V potencionální motivaci k odstranění zdobení těla by převažovali zdravotní důvody. 43,7 % respondentů uvedlo právě tento důvod, jako důvod hypotetického odstranění zdobení těla. Hypotéza číslo 4 zněla: V motivaci pro zdobení těla u studentů VŠ nepřevažují módní trendy. Tato hypotéza se také potvrdila. Odpověď, že zdobení těla je IN označilo 10,3 % respondentů a důvod, že zdobení těla mají všichni, jen 3,1 % respondentů. Jen mizivé procento odpovědělo, že chtěli zapadnout (0,4 %).

Práce může sloužit jako podklad pro další studium motivace ke zdobení těla, nebo jako zdroj informací nejen pro akademickou obec, která se zabývá otázkou motivace.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že jsem předloženou bakalářskou práci na téma Motivace ke "zdobení těla" u studentů VŠ vypracovala samostatně, pouze za použití pramenů a literatury, jež jsou uvedeny v příloženém seznamu.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejich internetových stránkách, a to se zachováním autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce.

Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledky obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Hrdějovicích dne

.....
Kateřina Rossmannová

Poděkování

Chtěla bych touto cestou poděkovat své vedoucí práce Mgr. Aleně Kajanové, Ph.D. za poskytnutí cenných rad a připomínek, které mi byly přínosem při psaní práce. Dále děkuji Matěji Mládkovi za technickou podporu a pomoc. V neposlední řadě děkuji své rodině, jež mi byla oporou v celém studiu.

OBSAH

ÚVOD

1	SOUČASNÝ STAV	10
1.1	<i>Motivace</i>	10
1.1.1	<i>Motivace ke zdobení těla</i>	14
1.2	<i>Zdobení těla</i>	20
1.2.1	<i>Vybrané druhy zdobení těla</i>	21
1.2.1.1	<i>Tetování</i>	21
1.2.1.2	<i>Piercing</i>	24
1.2.2	<i>Další druhy zdobení těla</i>	25
1.2.3	<i>Podmínky pro výkon profese tatér, piercer</i>	27
1.2.4	<i>Reakce okolí na zdobení těla</i>	28
1.2.5	<i>Legislativa zdobení těla</i>	29
1.2.6	<i>Zdravotnické hledisko zdobení těla</i>	30
1.3	<i>Studenti VŠ</i>	32
2	CÍL PRÁCE A HYPOTÉZY	34
2.1	<i>Cíl práce</i>	34
2.2	<i>Stanovené hypotézy</i>	34
3	METODIKA	35
3.1	<i>Strategie výzkumu - kvantitativní výzkum</i>	35
3.2	<i>Technika sběru dat</i>	35
3.3	<i>Výzkumný soubor</i>	36
3.4	<i>Realizace výzkumu</i>	36

4	VÝSLEDKY	37
	4.1	<i>Základní údaje</i> 37
	4.2	<i>Zdobení těla</i> 40
	4.3	<i>Motivace ke zdobení těla</i> 46
5	DISKUZE	55
6	ZÁVĚR	61
7	SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	63
8	KLÍČOVÁ SLOVA	67
9	PŘÍLOHY	68

ÚVOD

Bakalářskou práci na téma Motivace ke „zdobení těla“ u studentů VŠ jsem si vybrala z několika důvodů. V první řadě mě zajímají příčiny, proč se studenti vysokých škol odhodlali k tomuto kroku, co je k tomu vedlo a co je nejvíce motivovalo. Studenty VŠ jsem si jako cílový soubor zvolila záměrně. Věkově jsou mi nejbližší a chtěla jsem pochopit jejich vnímání zdobení těla. Je to zásah do člověka na celý život, a proto to není jednoduché rozhodnutí.

Zdobení těla není hit dnešní doby, jsou to techniky staré jako lidstvo samo. Používaly se k zastrašení nepřítele, náboženským funkcím, rituálům a samozřejmě ke zkrášlování těla. I když dnes jsou tyto techniky velice moderním fenoménem a určitou příčinou jsou i módní trendy. Zdobení těla je výraz pro mnoho různých technik, mezi které patří v naší kultuře především tetování a piercing, v poslední době rovněž bodytuning, scarifikace a další. Všechny tyto techniky jsou velice staré, jejich pozůstatky lze nalézt již v prehistorických dobách. Zatímco např. ve východních kulturách bylo zdobení těla ukazatelem vysokého sociálního statusu, v proamerické společnosti bylo zdobení těla pod vlivem křesťanské morálky dlouhý čas považováno za výsadu marginalizovaných vrstev. Teprve po roce 1775, kdy James Cook přivezl do Evropy na jedné ze svých lodí Tahitěana, který byl po celém těle velmi hustě potetován a na mnoha místech měl i kostěné ozdoby, se, především tetování, začíná stávat módní záležitostí. V průběhu času se také mění jeho motivy a vzory.

V druhé řadě se mi tetování, nebo zdobení těla líbí a trochu i obdivuju lidi, kteří se k něčemu takovému odhodlali. Ve zdobení těla vidím originalitu, a i když část společnosti něco takového zavrhuje, myslím si, že je to na rozhodnutí každého z nás a určitě je to zajímavé. Ve své bakalářské práci jsem se pokusila zjistit, co vede společnost k rozhodnutí ozdobit si nějakou část těla. Zaměřila jsem se na studenty VŠ, jelikož mne zajímalo, jaké jsou příčiny jejich chování, co je k tomu vedlo a co stálo v pozadí jejich rozhodnutí. Studenty VŠ jsem si zvolila z toho důvodu, že sama jsem jedním z nich a je to pro mne blízká skupina. Mohu říci, že zdobení těla není jen pro

určité vrstvy lidí ani pro určité postavení. Neexistuje tedy žádný vzorec, podle kterého bychom odhadli, kdo se nechává takto zdobit.

Cílem této práce je zjistit, jaká je motivace ke zdobení těla a co stálo v pozadí rozhodování respondentů. Cílový soubor byl tvořen studenty VŠ, kteří mají alespoň jedno tetování, piercing či jiné zdobení těla. Respondenty jsem získala na 2 vysokých školách (Zdravotně-sociální fakulta Jihočeské Univerzity a Právnická fakulta Univerzity Karlovy) a pomocí aplikace Facebook. Tyto dvě vysoké školy jsem zvolila záměrně, na obou studuji. Na Facebooku odpovídali také studenti vysokých škol, např.: Vysoká škola ekonomická v Praze, Univerzita Karlova, Masarykova univerzita, Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, Vysoká škola technická a ekonomická v Českých Budějovicích, Veterinární a farmaceutická univerzita Brno atd.

1 SOUČASNÝ STAV

1.1 *Motivace*

Ve své práci se zabývám otázkou motivace. Teorií motivace je spousta, každý autor se přiklání k jiné teorii a vysvětluje důvody chování lidí.

Problematika motivace chování patří ke složitým tématům a je to jedno z nejdůležitějších témat psychologie. Motivy dávají chování člověka psychologický smysl – určitou hodnotu, která není vždy žádoucí z hlediska uznávaných společenských hodnot (Nakonečný, 1997).

Slovo motivace pochází z latinského moveo, movere – pohybovat, měnit, dojímat. Dává si tedy za cíl nasměrovat chování lidí určitým způsobem. Motivaci můžeme klasifikovat jako proces, který určuje směr, sílu a trvání chování. Je však třeba rozlišovat mezi pojmy motivace, která patří k dlouhodobějšímu vývoji postojů jedince a motiv, potřeba, což je jakýsi „spouštěč“ procesu motivace (Tobišková, 2007).

Dle Nakonečného (1997) je motivace vědecký konstrukt, který má vysvětlit variabilitu cílů či důvodů lidského jednání. S konceptem motivace je často spojováno všechno, co souvisí s „příčinnou chování“, je to nadřazený pojem pro pojmy, jako jsou pud, pohnutka atd. Nakonečný dále rozlišuje motivaci a motiv. Motivací je pro něj proces iniciovaný motivačním stavem, v jehož obsahu se odráží nějaký deficit. Ať už fyzický či sociální. Motivace tedy směřuje k odstranění tohoto deficitu. Výchozí motivační stav charakterizovaný nějakým deficitem označuje za potřebu. Pokud člověk něco potřebuje, tak to znamená, že má něčeho nedostatek. Motivem pak Nakonečný vyjadřuje obsah uspokojení. Potřeby a motivy jsou tedy vnitřní psychické stavy, které jsou komplementární.

Dle Hartla (2004) je motivace proces, který řídí síly odpovědné za zahájení, usměrňování, udržování a energetizaci zacíleného chování. Síly mohou být fyziologické, nebo psychologické (jako například touha někam patřit a něco vyjádřit).

Motivace je jedna ze složek psychické regulace činnosti, podněcuje chování, které udržuje dynamický růst osobnosti a její vnitřní rovnováhu (Nakonečný, 1997).

Motivace je vnitřní nebo vnější faktor nebo soubor faktorů vedoucí k energetizaci organismu. Motivace usměrňuje naše chování a jednání pro dosažení určitého cíle. Vyjadřuje souhrn všech skutečností – radost, zvědavost, pozitivní pocity, radostné očekávání, které podporují nebo tlumí jedince, aby něco konal nebo nekonal. Motivy jsou osobní příčiny určitého chování – jsou to pohnutky, psychologické příčiny reakcí, činností a jednání člověka zaměřené na uspokojování určitých potřeb. Za základní formu motivů jsou pokládány potřeby, ostatní formy se vyvíjejí z potřeb. Potřeba je stav nedostatku nebo nadbytku něčeho, co nás vede k činnostem, jimiž tuto potřebu uspokojujeme (Odmaturuj ze společenských věd, 2008).

Struktura lidské motivace je tvořena třemi částmi. Dají se nazvat motivačním založením, motivační polohou a motivačním naladěním. První nás seznamuje s osobností člověka jako takového, druhá s podmínkami, ve kterých žije a pracuje a třetí s momentální situací, ve které se nachází. Motivační založení je víceméně stabilní charakteristikou lidské osobnosti. Léty se nijak nemění, dá se pouze usměrňovat. Svou zásluhu na jeho vývoji nebo posunu má zejména okolní prostředí. Člověk během svého života prochází různými obdobími a hraje množství společenských rolí, ať už z pohledu pracovního nebo osobního. Každý jedinec se snaží vzniklé situaci co nejlépe přizpůsobit a jednat v souladu s ní, ale ne vždy v úspěchu. Zejména při spontánních reakcích, kdy věnujeme méně pozornosti vlastní sebekontrolě, se skutečná povaha projeví nejsnadněji. Motivační poloha je méně stabilní. Souvisí s životními a pracovními podmínkami, které nás zrovna obklopují. Je snadné ji ovlivňovat a někdy potlačuje motivační založení. Motivační naladění přesně kopíruje naši aktuální náladu. Je nejsnadněji ovlivnitelné a

také ze všech tří vrstev nejvíce krátkodobé. Souvisí s okamžitým stavem našich pohnutek, a proto se nedá počítat s tím, že jeho projevy přetrvávají delší dobu. V tomto případě není důležité, zda byl podnět, který nám dal impuls k určitému chování, pozitivní či negativní (Tobišková, 2007).

Na motivaci působí mnoho faktorů. Jedním z nich je biologický faktor a socio-kulturní faktor. Na člověka působí společnost, ve které se nachází. Zkušenosti, které z této společnosti čerpá, ho ovlivňují a dávají vzniku potřeb, které vyjadřují rozdíly mezi tím, „co je“, a tím, „co má být“, respektive jeho vztah k hodnotám sociálního a kulturního života, po nichž touží, tedy rozdíly v té úrovni spokojení hodnotami, které je a té, kterou si přeje mít (Nakonečný, 1997).

Na utváření motivace mají vliv kulturní normy. „ Existují kultury, kde vystupují specifické motivy jednání (např. sicilská vendeta) a kde některé, pro západní kulturu charakteristické motivy (např. akvizice) chybí, nebo jsou dohnány ad absurdum (např. předvádějí se). Vliv kulturních norem je historický.“ (Nakonečný, 1998).

Mezi základní motivační teorii patří Maslowova teorie hierarchie potřeb. Psycholog Abraham Maslow zkoumal ve čtyřicátých letech 20. století, do čeho a v jakém pořadí lidé spontánně investují svou energii. Utřídil potřeby do pěti skupin a seřadil je do systému známého jako Maslowova pyramida nebo také Maslowova hierarchie potřeb. Potřeby jsou v pyramidě uspořádány od základních po nejvyšší. Jestliže se uspokojí potřeby na určité úrovni, jejich důležitost v celkovém systému motivace klesá a vyvstává další, vyšší úroveň potřeb. Aby mohl začít působit určitý stupeň jako motivační faktor, musejí být napřed uspokojeny všechny potřeby, které mu v hierarchii předcházejí. Definice jednotlivých pater v Maslowově pyramidě (viz obr. 1.) se týká potřeb obecně, nejen potřeb realizovaných v pracovním procesu (Tobišková, 2007).

Obr. 1. Maslowova pyramida potřeb

Zdroj: <http://www.volny.cz/zsdrozdin/bk.html>

Pokud bych měla shrnout charakteristiku motivace, použila bych definici Nakonečného (1997), který tvrdí: „ Motivace energetizuje cílově zaměřené chování, přičemž míra této energie je proporcionální síle výchozího emočního stavu. Motivace setrvává, pokud nebylo dosaženo původního nebo náhradního cíle. Potlačená realizace motivace se transformuje v kompenzační činnost.“

1.1.1 Motivace ke zdobení těla

Hlavní otázkou mé práce je, proč mají studenti VŠ touhu přetvářet své tělo? Podle Rychlíka to je touha zalíbit se druhým, vylepšit se a tím se vlastně odlišit od svých zvířecích předků.

Křížová (1996) tvrdí, že oblast motivů vedoucích k uskutečnění tetováže je velice široká, dalo by se říci, co tetovaný jedinec, to motiv.

Tetování může uspokojovat různé složky osobnosti. Zdobením se jedinec přizpůsobuje a vypořádává se sebou samým i s okolím. Tetování mu dává pocit jedinečnosti a výlučnosti. Volba druhu tetování mu mnohdy dává smysl, podstatu, pocit atraktivity i sounáležitosti a vyjádření stavu, v jakém se dotyčný cítí. Důležitou úlohu může hrát i při různých traumatech a těžkých životních situacích (Rychlík, 2005).

Někteří lidé mohou chtít tetováním vylepšit své tělo, mohou pomocí něj kompenzovat některé nedostatky. Je též možné, že svému, díky dědičnosti víceméně pasivně získanému vzhledu, chtějí vtisknout něco nového, osobitého, něco, co si sami zvolili a co může vypovídat o tom, jací jsou nebo jakými chtějí být vnímáni okolím. U žen má tetování obvykle dekorativní a zkrášlující funkci, je obdobou šperků (Grógerová, 1997).

Dle Křížové (1996) tetování dotváří jednak tělesné proporce, ale i dispozice duševní, celou osobnost člověka, která hledá co nejlepší harmonii se sebou samým a se světem kolem sebe

Zdobení těla může být jistým způsobem i projev vzdoru, svobody, touhy po uznání a citové odezvě, funguje i jako jistý druh masky. Tetování může přispívat k léčebnému efektu ve vztahu k rovnováze, sebevědomí a vyrovnanosti jedince (Rychlík, 2005).

Jedním z prvních, kdo aplikoval freudiánskou terminologii na tetování, byl Albert Parry. V úvodu své knihy z roku 1933 píše: „Hodně záleží na sexuální symbolice tetovacího procesu: Jsou zde dlouhé, ostré jehly. Je zde též tekutina zanešená do narušené kůže. Jsou zde dva účastníci aktu, jeden aktivní, druhý pasivní. A je tu i zvláštní sepětí rozkoše a bolesti (Rychlík, 2005).

Dalšími motivy ke zdobení těla mohou být patologické motivy tetovaných. Jedním z nich může být tíhnutí k sadismu a agresi, sebedestrukce, narcismus, sklony být středem zájmu, incestní touhy a latentní homosexualita (Rychlík, 2005).

O tetování delikventů se zajímal také Velkoborský (1966), který napsal: „Tetování jsou ve větší míře osobnosti zatížené jistou mírou psychopatologických tendencí, jako např. narcismem, exhibicionismem, sadismem a masochismem, osobnosti nevyrovnané, emočně labilní s velmi nízkými volnými složkami osobnosti, jenž se projevují v impulsivním a zkratkovitým jednání, s nedostatečně vyvinutými charakterovými rysy, zejména pochybenému poměru k práci, ke kolektivu, ke společenskému majetku.“ Dnes bych si dovolila s tímto textem trochu polemizovat. Tetování a jiné druhy zdobení těla nejsou výsadou spodních vrstev, naopak, řekla bych, že je to dnes poměrně drahá záležitost a hlavně moderní. Rozrůstá se populace, která nějaký typ zdobení má. Výjimkou je spíše někdo, kdo je zcela nepoznamenaný. Dnes spíše rozlišujeme, kdo navštívil profesionální tetovací studio a kdo se nechal ozdobit amatérem. Tento jev je viditelný ve věznicích či u populace v pubertě.

Grógerová (1997) srovnává tetování a užívání drog a alkoholu: „Je pravda, že mnoho mladých lidí nechávajících se tetovat užívá alkohol i jiné drogy. Souvisí to se skutečností, že tito lidé mají většinou mnohem menší zábrany a nebojí se tolik odsouzení ze strany veřejnosti i svého nejbližšího okolí. Tento vztah však rozhodně neplatí obráceně. Tedy že by tetovaný člověk byl narkoman a alkoholik.“

Podle Fiksy (2005) je jednou z motivací k piercingu fakt, že si lidé chtějí něco dokázat, upevnit sebevědomí, případně srovnat svoje myšlenky. Fiksa ve své knize Tetování píše, že se dnes nedoporučuje mladým lidem pod dvacet let podstupovat aplikaci tetování. Objevili se podle něj studie o tom, že člověk dospívá mnohem později než v osmnácti letech (dnešní hranice dospělosti), psychologické studie určují věk dospělosti okolo dvacátého pátého roku. Proto doporučuje s tetováním posečkat a řádně jej promyslet. Je třeba brát v potaz, že tetování, na rozdíl od piercingu, nelze odstranit.

Křížová (1996) píše, že: „Oblast motivů vedoucích k uskutečnění tetováže je jistě velice široká, dalo by se říci, co tetovaný jedinec, to motiv.“ Shoduje se tedy s Grógerovou (1997), která téměř celou svoji práci zaměřila na psychologickou stránku zdobeného člověka a píše: „Konkrétní motiv, který by uspokojivě vysvětloval, proč se lidé nechávají tetovat, se mi však v žádné psychologické teorii najít nepodařilo. Vysvětlením je fakt, že většina teoretických koncepcí operuje spíše s obecnějšími kategoriemi, jež pak zahrnují celou řadu jednotlivých specifických motivů.“

Desmond Morris v knize o Nahé opici uvádí o zdobení těla: „Zkrášlování těla k účelům sexuálním, útočným nebo společenským je u nahé opice rozšířený jev. Zdá se, že tetování, holení, vytrhávání chlupů, střihání nehtů, provrtávání uší a primitivnější formy ozdobného zjizvování těla mají původ v prostých upravovacích činnostech (Morris, 1971).

Důvodů, proč lidé podstupují dobrovolně tuto bolest, je mnoho. Může to být touha po hezčím vzhledu, zajímavějším. Snaha odlišit se. Není to však jen touha líbit se. Člověk vždy překonával hranice přírody. Zdobení těla dává lidem pocit zvláštnosti, osvobození a také pocit vítězství kultury nad přírodou (Rychlík, 2005).

S. M. Steward ve studii „Bad boys and tough tattoos“ (1990) zkontaktoval více než 100.000 mladých lidí okolo 18 let a došel k závěru, že hlavní motivací mladých lidí k tetování je chuť provokovat a dát novou tvář lidské sexualitě. Často registroval sexuální

kontakt tentýž den po prvním popř. dalším tetování. Analyzoval také sekundární motivy jako narcismus, exhibicionismus, dekorace, přátelství v gangu, kompenzace psychických handicapů (Grógerová, 1997).

Radek Fiksa (2005) ve své knize Tetování píše: „Vědecky je dokázáno, že muži a ženy jednají zcela odlišně, odlišné tedy budou i pohnutky, které vedou muže a ženy ke zdobení těla. Ženy používají tetování menších rozměrů, upřednostňují jemné tvary a tetování volí jako doplněk. Na druhou stranu muži volí tetování rozměr větších, nechávají si dělat kontrastnější tvary a divočejší výjevy“. Dle Fiksy ženy volí méně viditelná místa nebo místa, která se dají snadno zakrýt oděvem.

Manželé Peaseovi to odvodňují následovně: „Ženy původně rodily děti a chránily rodinný krb. V důsledku toho je jejich mozek naprogramován k péči, podpoře, lásce a starosti o blízké. Muži měli původně zcela jiné poslání – byli to lovci, honci, ochránci a živitelé. Ženy se zdobily, protože se chtěli mužům líbit, kdežto muži se zdobili, aby zapůsobili nikoliv na ženy, nýbrž na lovnou zvěř potažmo na nepřátele“ (Pease, 2003).

Oxfordský antropolog, Wilfrid Dyson Hambly, ve své publikaci *The History of Tattooing and Its Significance* z roku 1925 zmiňuje šest významů tetování. Prvním významem je výpověď o estetickém smyslu, následuje umělý příspěvek k procesu přírodního výběru, dále pak přežitek prastarých obřadů pouštění krve, zjevné odlišení přátel od nepřátel, atavismus a náboženské pohnutky.

Dnes tetování slouží odborníkům jako diagnostické vodítko při určování osobnostních charakteristik, jako je např. míra extravertze, psychotismu či neurotismu (Rychlík, 2005).

Prostřednictvím tetování je také možno vyjadřovat protest proti konformismu, uniformnosti a vůbec čemukoli. „Stává se prostředkem nonverbálního sdělení, které může mít charakter výzvy“ (Křížová D., 1996).

Právě tento motiv, v souvislosti s výskytem tetování u delikventů a tzv. problémové mládeže, byl dříve laiky i odbornou veřejností považován za hlavní a v mnoha případech jediný (Grógerová, 1997).

Jak píše Zrůstová (2008), v primitivních kulturách mělo tetování vždy svoji konkrétní funkci, bylo propojené s ostatními aspekty dané kultury, neboť se jednalo o společnosti utvářející jistý systém přežití. Dříve měl tetování mimo jiné funkci léčitelenskou (funkci amuletu). Tetování mělo chránit před různými nehodami při obstarávání potravy a mělo svou funkci i posmrtně. Sloužilo jako pochodeň ve světě duchů, pomáhalo lépe najít příbuzné (Zrůstová, 2008).

Zrůstová (2008) říká, že důležitou roli hrálo zdobení těla u smírčích rituálů. Byla to pocta zemřelému, forma vyjadřování smutku, která zaručovala plynulý přechod mrtvého na druhou stranu. V dnešní době si mnoho lidí nechává vytetovat obrázek zemřelého člověka, ke kterému měl silné citové pouto. Je to hlavně z důvodu psychologického, kdy obrázek představuje stálou přítomnost zesnulého.

Otázkou motivace k tetování může být i jistá forma závislosti. Jak píše Grógerová (1997) Stejně jako i u jiných závislostí jsou tyto lidé s přibývajícimi tetováními a tudíž i pokrytím těla ochotni obětovat stále více jen aby jejich potřeba byla uspokojena. Netýká se to jen finanční otázky, ale i společenského uplatnění a přijetí. Rozsáhlejší tetování, které již nelze zakrýt oděvem, může být zdrojem veřejného pohoršení, odsouzení, ale může i způsobit ztrátu zaměstnání či narušit partnerský vztah.

V dnešní společnosti je tetování projevem odlišnosti, jedinečnosti a vystihuje osobnost, jako individuální bytost. Musím souhlasit se Zrústovou (2008), že tetování a další formy zdobení těla jsou formou zvýraznění osobnosti člověka.

I Grógerová (1997) tvrdí, že nalézt obecný, ucelený a jasný model motivace tetovaných však podle mého názoru není možné. Vždyť motivy pro to nechat se tetovat

jsou právě tak pestré a různorodé jako náměty obrázků či osobnosti jejich majitelů. Rozdíl mezi muži a ženami, individuální a sociálně laděnou motivací či obdivem k starým kulturám oproti modernímu světu vysvětlují jen neparnou část této variability.

Tuto část bych uzavřela výrokem sociologa George Simmela (1997): „Každé vlastnictví je extenzí osobnosti, mým vlastnictvím je to, co je poslušno mé vůli, tj. v čem se vyjadřuje a vnějškově realizuje moje Já. Nejdříve a nejdokonaleji se to děje u mého těla, a to je proto naším prvním a nejbezáhradnějším vlastnictvím. Je-li tělo ozdobeno, vlastníme něco navíc. Máme-li ozdobené tělo, jsme takřkajíc pány něčeho dalšího a vznešenějšího.“

1.2 Zdobení těla

Nejčastějším druhem zdobení těla je dnes tetování. Pro člověka je zdobení těla určitým vyjádřením individuality. Individualita se odráží v motivu tetování. Ženy a dívky si například nejčastěji nechávají tetovat různé ornamenty, květiny nebo zvířata. Co se týče umístění, tak nejběžnějším místem jsou bedra, lopatky, lýtka a okolí pupíku.

Oblast, kterou si člověk zvolí ke svému zdobení, ovlivňuje také bolestivost. Zvláště bolestivá místa jsou ta, kde se strojek dotýká kosti. Každý ji vnímá jinak, každá část těla má různá nervová zakončení. Je součástí modifikace lidského těla a v podstatě každé formy zdobení.

Při výběru motivu je důležité brát v potaz, že zdobení těla je dlouhodobá záležitost a motiv podléhá módnímu diktátu. Zájemce by si měl uvědomit, že jednou může nastat okamžik, kdy jeho vyjádření bude na obtíž, bude ho muset zakrýt, nebo že se jeho tělo bude s přibývajícím věkem měnit (Rychlík, 2005).

1.2.1 Vybrané druhy zdobení těla

Nejrozšířenější formou zdobení těla v České republice je stále piercing a tetování. Proto jsem se na ně přednostně zaměřila.

1.2.1.1 Tetování

Tetování označuje trvalé a barevné prorývání kůže. Na jedné straně vzbuzuje nadšení a na druhé znechucení. Křesťanství, judaismus a islám tetování zakazují, dodávají mu tak protináboženský punc zakázaného. Dochází k trvalé změně člověka, která je doprovázena dobrovolně podstupovanou bolestí (Rychlík, 2005).

V encyklopedii Britannica (1992) se o tetování píše, že je stálou a neodstranitelnou kresbou či ornamentem, který je na těle vytvořen vpravením barviva pod kůži nositele. Téměř stejně se o tetování mluví v Encyklopedija Bolšaja sovětskaja (1976), kde je to pokrytí těla kresbami zanesenými pod kůži prostřednictvím barevných hmot. Provádí se dřevěnou nebo kostěnou jehlou.

S pojmem tetování se roku 1769 seznámil James Cook, poté se tento pojem prosadil do hlavních světových jazyků (Rychlík, 2005).

„Pojem tetování (z německého *táttowierung*, z anglického *tattooing*, francouzského *tatouage*) pochází z tahitského *tatau*, což znamená něco označit, poznamenat. Rozumíme jím mechanické vpravování nerozpustných barviv do hlubších vrstev pokožky“ (Velkoborský, 1966, s. 563). Synonymem pro tetování je tatuáž.

Dle Beckera (2002) je tetování trvalý výtvarný projev na kůži, většinou ve spojitosti s určitým zasvěcením (viz příloha č. 5: tetování). Skládá se z magických nebo symbolických motivů, znaků klanového nebo hodnotního zařazení. Někdy jde jen o ozdobu, trvanlivý způsob pomalování.

„Historie tetování sahá hluboko k počátkům vývoje lidské společnosti. Setkáváme se s ním v pravěku, nacházíme u starověkých národů, ve středověku, v novověku i v době současné. Tak jako není vývoj tetování časově omezen, tak není ani záležitostí jednoho národa, země nebo světadílu. Tak jako se v průběhu vývoje lidské společnosti měnila funkce tetování, tak prošly bohatým vývojem i náměty tetování a technické prostředky jejich provedení. Náměty byly pochopitelně ovlivňovány funkcí, kterou měla tetováž plnit. Nesmírně bohatá rozmanitost v obsahu tetování postupovala od nejjednodušších geometrických útvarů až k obrazům často značné umělecké dokonalosti, dokazující vysokou výtvarnou schopnost, estetický cit a vtipnost tatuéra“ (Velkoborský, 1966, s. 563).

Tento styl zdobení těla prodělal dlouhý vývoj. Původně to byly kmenové značky, které se díky objevitelům a kolonizace začali objevovat v Evropě a Americe. Už od pravěku si lidé zvýrazňovali své rysy použitím barev a líčidel, naznačují to i archeologické nálezy. Zdobení těla můžeme pozorovat už ve starším paleolitu, je to tedy nejstarší způsob ozdoby. Některé barvy použité ke zdobení těla mohly mít symbolický význam. Nevýhodou byla ovšem jejich trvanlivost na těle člověka. Pro trvalejší efekt vzniklo tetování (Rychlík, 2005).

Grógerová (1997) ve své práci zmiňuje výběr motivů tetování, které téměř jako vše okolo nás podléhá módě. Zatímco v Evropě jsou momentálně nejoblíbenější černé ornamenty, v Americe se vrací vlna typických námořnických tetování. V České republice převládá poptávka po keltských ornamentech, napodobeninách Japonského tetování a tzv. motorkářských motivech (kombinace Harley Davidson, orlice a motoru).

Jak píše Zrůstová (2008), první tetovací salon byl v českých zemích otevřen až v roce 1992, protože tetování se k nám dostávalo ze západu velice pomalu. V sedmdesátých letech dvacátého století se začali mezi světovými tetovači objevovat profesionální grafici a umělci. Postupem času se začalo otevírat více salonů a klienti si zvykli na základní standardy. Na prvním místě byla samozřejmě i hygiena, postupem

času se o tetovacích salonech začala zmiňovat i legislativa. Podle zvyšujícího se počtu zákazníků se tetování stalo součástí každodenního života a výjimkou jsou spíše Ti lidé, kteří ho nemají. Tetování bylo dříve výsadou lidí na okraji společnosti, měl ho skoro každý kriminálník. Dnes je toto myšlení už velice zastaralé. Tetovaní lidé jsou v každé společenské vrstvě a to i na předních společenských příčkách. Na stále se zvyšující se poptávku po službách tatérů je odpovídáno zvyšující se kvalitou jejich služeb a také stále lepšími obrazy. Za kerky se lidé přestávají stydět a stále častěji je umísťují na viditelná místa těla.

Technika tetování se v průběhu dějiny proměňovala. Nejdříve s obrazy do kůže vyřezávaly, do rány se potom vtíralo dřevěné uhlí, barevná hlína nebo rostliny. Postupem času se k barvení používal inkoust (Fiksa, 2005a).

Ed Hardy, jedna z legend tetování, prohlásil, že: *„Tetování je umění a jako každé umění se jej je potřeba naučit“* (Fiksa, 2005).

1.2.1.2 Piercing

Piercing je jeden z nejstarších způsobů zdobení těla. Dochází k propíchnutí určité části lidského těla a následné aplikaci piercingového šperku (Nové universum, 2003).

„Piercing má podobnou historii jako tetování. Výraz piercing je původem z anglického „to pierce“, a to v češtině znamená „probodnout“. Tímto způsobem zdobení dochází k propíchnutí okrajová část těla. Poté je do takto vytvořeného kanálku aplikován piercingový šperk (viz příloha č. 6: piercing). Lékařské studie uvádějí, že děti domorodých kmenů byly aplikacemi piercingů otužovány, získávaly lepší imunitu a snáze se vyrovnávaly s nemocemi. Rituál piercingu u dětí se svým způsobem dochoval dodnes, kdy jsou novorozeným holčičkám propichovány ušní lalůčky. V současnosti má však tato tradice pouze estetickou funkci“ (Richtrová, 2010).

Dle Grógerové (1997) bylo původním účelem piercingu zvýšení pohlavní dráždivosti. Nyní je více méně dekorativní, i když v závislosti na propíchnuté partii může být i účelovým. V naší kultuře je naprosto běžné propichování uší. Poněkud netradičnější, avšak stále častější je i propíchnutí rtů, obočí, nosu, pupku, prsních bradavek, jazyku a zatím nejméně rozšířené je propíchnutí genitálií.

Piercing není žádná novodobá technika zdobení těla, její historie sahá již do počátku existence lidstva – má tisíciletou tradici a šířil se po celém světě. Tehdy byl jeho význam náboženský a rituální. Piercing sloužil dříve jako symbol vstoupení jedince do dospělosti nebo ukazovaly na sociální stav nositele. První nálezy piercingů byly objeveny v Egyptě, na území bývalé Mezopotámie, Irska a Germánie (Fiksa, 2005).

Poptávku po piercingu ovlivňují dva faktory. Móda a hudba. V Evropě byl piercing donedávna považován spíše za znak okrajových skupin. Časem ho ale začali objevovat lidé z umělecké oblasti. Například se skupinou Spice Girls vznikla hromadná hysterie po aplikaci piercingu, zejména u dívčí populace. Objevil se fakt, že ten, kdo má piercing

se nijak neliší, nutně nepatří do okrajové společnosti a piercing se stává součástí módy (Fiksa, 2005).

Dle Fiksy (2005) je nejoblíbenější piercing v pupíku. Je ale náročný na péči. Je třeba brát v potaz i to, že ne každý typ piercingu se hodí pro každého.

1.2.2 Další druhy zdobení těla

Tetování ani piercing nejsou jediné způsoby, jak si lidé zdobí své tělo, máme mnoho dalších druhů zdobení těla.

Bodypainting je malování na lidská těla (viz příloha č. 4: bodypainting). Jsou používány speciální barvy, které se nanášejí na lidskou pokožku. Jsou to barvy omyvatelné. Velice rozšířené jsou v poslední době fluorescentní barvy, které jsou vidět ve tmě (Fiksa, 2009).

Dále mluvíme o těžších body modifikacích, tzv. heavy body modification. Vyžadují zkušeného piercera se znalostmi anatomie a se zkušenostmi z praxe.

Cutting je technika skarifikace (viz příloha č. 2: ukázka skarifikace a příloha č. 3: ukázka skarifikace), kde je jizva vytvářena odebráním tkáně jehlou bez barvy nebo skalpelem a následně je do rány vetřen popel, který způsobí plasticitu jizvy a její pigmentaci (Fiksa, 2009).

Punching je „vykrojení“ části tkáně pomocí kruhového skalpelu a následné instalace zvoleného šperku (v tomto případě se téměř vždy jedná o tunely či plugy). Jako hlavní výhodu u tohoto druhu lze označit asi fakt, že roztažená tkáň se nekupí v okolí vpichu a nezamezuje dalšímu eventuálnímu roztahování a pohodlnému nošení šperku (Painart, 2009).

Dalším druhem zdobení těla jsou *implantáty*, jde o umístění nejrůznějších předmětů ze zdravotně nezávadných materiálů pod kůži, zatímco zbylé modifikace jsou

limitovány pouze omezeními danými stavbou lidského těla. Implantáty lze dále dělit na implantáty a poloimplantáty, které hraničí se surface piercingy (Painart, 2009).

Skarifikace je odvozena od anglického slova *scar* (jizva). Jde o obecné označení vytváření jizev coby formy zdobení těla. Skarifikaci dále dělíme na *cutting* (jizvy vyřezávané) a *branding* (jizvy vypalované) (Painart, 2009).

Fiksa (2009) Branding popisuje jako způsob zdobení těla, kdy se vypalují různé obrazce do kůže. Používá se nažhavený kov určitého tvaru, který si zvolí klient. Dle Grógerové (1997) si zájemce buď vybere jednu ze standardních matic, nebo si ji nechá vyrobit na zakázku podle vlastních představ. Matrice je vyrobena z kovu a po zahřátí na vysokou teplotu a přiložení na pokožku vzniká stálá jizva s poměrně ostrými konturami, která po zhojení získá bílou barvu. Tyto jizvy se často kombinují s tetováním. Z historického hlediska je nechvalně proslulé především vypalování cejchů a značek vězňům, otrokům či osobám nějak provinilým nebo z provinění podezřelým (Grógerová, 1997).

Splitting je přezdívka pro hadí jazyk. Při rozštěpení jazyka dochází k proříznutí vaziva ve středu jazyka a dojde k úpravě rány tak, aby nekrvácela a opět nesrostla. Tím pak jazyk získá rozeklaný, hadí tvar a obě poloviny je možné kontrolovat nezávisle na sobě. Samotný zákrok je poměrně bolestivý (Painart, 2009).

1.2.3 Podmínky pro výkon profese tatér, piercer

Tetování a piercing je činnost, při které dochází k porušování integrity lidské kůže. Podle živnostenského zákona se jedná o činnost vázanou a pro získání živnostenského listu musí být splněny podmínky uvedené v zákoně č. 455/1991 Sb.

a) odborná způsobilost k vykonávání povolání lékaře nebo zubního lékaře podle zvláštního právního předpisu,

b) odborná způsobilost k vykonávání povolání všeobecné sestry, porodní asistentky, zdravotnického záchranáře nebo zdravotnického asistenta podle zvláštního právního předpisu,

c) střední vzdělání s maturitní zkouškou či výučním listem v oboru vzdělání kosmetička a osvědčení o rekvalifikaci nebo jiný doklad o odborné kvalifikaci pro činnosti, při nichž je porušována integrita lidské kůže, vydaný zařízením akreditovaným podle zvláštních právních předpisů, nebo zařízením akreditovaným Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, nebo ministerstvem, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost provozována,

d) nebo osvědčení o rekvalifikaci či jiný doklad o odborné kvalifikaci pro kosmetičku a pro činnosti, při nichž je porušována integrita lidské kůže, vydaný zařízením akreditovaným podle zvláštních právních předpisů, nebo Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, nebo ministerstvem, do jehož působnosti patří odvětví, v němž je živnost provozována, a 4 roky praxe v oboru (Bussines center, 2010).

1.2.4 Reakce okolí na zdobení těla

Z hlediska vnímání okolí je piercing stále příznivější forma zdobení. Na rozdíl od tetování je možné si ho nechat odstranit, převážně bez jakýchkoliv následků. S tím souvisí i délka rozhodování. Pokud se člověk rozhodne k tetování, tak jeho motiv, velikost a umístění promýšlí podstatně delší dobu, jelikož je to nenávratný zásah do těla. Naopak u piercingu jsou to i chvilková nadšení (to platí spíše pro mladší skupiny lidí) a tak je lidé zvažují kratší dobu. I přesto, že se piercing v dnešní době objevuje stále častěji, stále se setkáváme s negativními reakcemi. Jde zejména o starší věkové kategorie, které zdobení těla přisuzují kriminalitě, sexuální pomatenosti nebo výstřednosti. Dříve byly náušnice u mužů prohlašovány za symbol homosexuality, ale to už je minulostí. Fiksa (2005) se zabývá otázkou toho, co je normální. Ve své knize *Piercing* polemizuje nad tím, co je v dnešní době extrémnější forma. Zda prostřelování lalůček u nezletilých dětí, které se nemohou svobodně rozhodnout a rozhodují za ně rodiče, nebo zda na základě svobodného uvážení navštívit sám profesionální piercingové studio (Fiksa, 2005).

Podle nejnovějších průzkumů stoupá počet tetovaných osob. Klientela v tetovacích salonech je velice široká. Zákazníky jsou lékaři, advokáti, sekretářky, policisté a přirozeně mnoho známých osobností. Následkem toho se mnoho mladých lidí nechává inspirovat svými idoly (Fiksa, 2005a).

Pokud je piercing či jiné zdobení těla viditelný, může ho zaměstnavatel zakázat, především pokud zaměstnanec přichází do kontaktu s klienty dané firmy. Zaměstnavatel může trvat na vzhledu obvyklém v daném povolání, a proto se některé piercingy stále netolerují. Mnoho studií nabízí k prodeji šperky v barvě kůže, které tak učiní piercingy téměř neviditelnými (Fiksa, 2005). Jak dále píše Fiksa (2005): „ Jestliže Váš zaměstnavatel je toho názoru, že Vaše piercingy se s Vaší úlohou v zaměstnání nedají skloubit nebo že dokonce negativně ovlivňují Vaši práci – příkladně když zákazníci odmítají prodavačku nebo třeba bankovního úředníka s mnoha piercingy – potom Vám

zaměstnavatel může skutečně nošení piercingových ozdob v pracovní době zakázat“. Dále pak naznačuje: „ Neexistují žádné všeobecné předpisy s konečnou platností, které piercingy v kterém zaměstnání mohou nebo musí být tolerovány – zde je to vlastně na úvaze zaměstnavatele“.

1.2.5 Legislativa zdobení těla

Salony, kde se provádí zdobení těla, podléhají nejnáročnějším požadavkům z hygienického hlediska, jelikož zde dochází k porušování celistvosti kůže.

Hlavní požadavky při provozu služeb péče o tělo jsou stanoveny v ustanovení § 19 až § 21 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (KHS MK, 2010).

Fyzická osoba vykonávající činnosti epidemiologicky závažné musí mít zdravotní průkaz a znalosti nutné k ochraně veřejného zdraví (Zákon č. 258/2000 Sb.).

Právní řád České republiky upravuje zásady osobní a provozní hygieny při výkonu tetování a piercingu v ustanovení §51 až § 52 vyhláška č.137/2004 Sb. o hygienických požadavcích na stravovací služby a o zásadách osobní a provozní hygieny při činnostech epidemiologicky závažných, ve znění pozdějších předpisů (KHS MK, 2010).

Pro tetování i piercing se používají jehly na jedno použití. Ty se po použití vyhazují do speciálních boxů určených na kontaminovaný odpad. Podle zákona č. 185/2001 Sb. o odpadech a o změně některých dalších zákonů jsou při přepravě nebezpečných odpadů odesílatel a příjemce kontaminovaného odpadu povinni vyplnit evidenční list v takovém rozsahu, jaký stanovuje prováděcí právní předpis (Richtrová, 2010).

Jak píše Fiksa (2005) ve své publikaci Piercing, v seriózním studiu se neprovádí zdobení těla osobám mladším osmnácti let bez povolení rodičů a některá studia přímo vyžadují jejich přítomnost. Je to na zvážení samotného studia, jelikož v českém právním

řádu neplatí žádný zákaz piercerovat, nebo jinak zdobit mladistvé. Na druhou stranu více jak 60% zákazníků jsou mladiství a je od nich vyžadován alespoň neformální písemný souhlas rodičů a kopie občanského průkazu toho rodiče, který prohlášení podepsal. Kopie slouží k porovnání podpisu. Pokud jde o piercing prsou nebo genitálií, tak v těchto případech se většinou opravdu zdobí tělo až od dosažení plnoletosti (Fiksa, 2005).

1.2.6 Zdravotnické hledisko zdobení těla

Zdobení těla je srovnatelné s menším chirurgickým zákrokem. Mnoho studií nabízí možnost znecitlivění. Ale jde o znecitlivění povrchové (například ve formě spreje) a například piercing proniká mnohem hlouběji. Některé části těla jsou náchylnější k tvorbě podlitin. Jedná se zejména o citlivější lidi. Tyto okolnosti jsou dalším důvodem, proč navštívit profesionální studio (Fiksa, 2005).

Nejoblíbenějším místem pro tetování u dívek je břicho. Dle Fiksy (2005) je nutné zvážit, jak hodně ovlivní vzhled tetování budoucí těhotenství a vznik strijí (Fiksa, 2005s).

Pro piercing by se měla používat jednorázová sterilní jehla, originálně zabalená od dodavatele a vysterilizovaný šperk. Ve studiu dále nesmí být přítomna žádná zvířata a naprostou samozřejmostí je přísný zákaz kouření. Každý piercer musí používat jednorázové rukavice. Pro čerstvý piercing se může dle stanov EU používat pouze šperky s nízkým obsahem niklu. Po aplikaci je nutné místo zalepit sterilní gázou, použitou jehlu hodit do kontejneru na použitý a kontaminovaný odpad a vydezinfikovat lehátko a pracovní stůl (Fiksa, 2005).

Klient by neměl trpět žádnou krevní, kožní nebo infekční chorobou, chronickou nemocí srdce nebo krevního oběhu. Je nutné předem upozornit na epilepsii a různé druhy alergií. Pokud je někdo diabetik, tak má daleko větší sklony k infekcím. Je dále vhodné zvážit zdobení těla v těhotenství. Před aplikací není vhodné používat léky tušící

bolest, alkohol, drogy a podobně. S čerstvým piercingem je možné se ihned sprchovat, ale není dobré užívat parfémovaná mýdla, nebo mýdla s vysokým obsahem alkoholu. Není vhodné se vystavovat ihned sluníčku, navštěvovat solária a sauny. Pokud klient podstupuje zdobení těla v letních měsících, tak by se měl vyhnout koupání v bazénech a přírodních vodních plochách (Fiksa, 2005).

Jak píše Fiksa (2005) ve své knize Tetování, televizní stanice BBC nedávno uveřejnila skutečnost, že vědci z Texasu vyvinuli tzv. tetování pro diabetiky. Jedná se o tetování, které je schopno sledovat hladinu cukru v krvi a vyslat varovné signály, pokud hladina cukru klesne na kritickou úroveň. Jde o to, že je pod kůži aplikován polyethylen glykol pokrytý fluoreskujícími molekulami a za pomoci přístroje na zápěstí lze sledovat údaje o úrovni fluorescence a tím také hladinu cukru v krvi.

Se zásahy do organismu, jako jsou různé druhy zdobení těla, se váží infekce. Infekce neboli nákaza, je chápána jako vstup infekčního agens do organismu hostitele a následné pomnožení nebo vývoj patogenu v jeho tkáních. Tento proces doprovází imunitní odpověď nakaženého jedince (Šejda, 1987).

Rizikové činnosti jsou takové, při kterých dochází nebo může dojít k porušení integrity kůže, např. tetování, piercing, permanentní make-up, holení, pedikúra, manikúra aj. (Richtrová, 2010).

Při nedodržení následujících hygienických podmínek je možný přenos infekce způsobený virem hepatitidy B, C, HIV i přenos kožních infekcí způsobených bakterií *Staphylococcus aureus*:

- a) používané nástroje (jehly, žiletky atd.) nejsou dostatečně sterilizovány,
- b) nástroje jsou kontaminovány ještě před použitím,
- c) při výkonu dojde k potřísnění klienta nebo obsluhujícího personálu potenciálně rizikovou krví,
- d) při piercingu se použijí nesterilní šperky,

e) k tetování nebo permanentnímu make-upu se použijí infikované inkousty a barviva (Richtrová, 2010).

S nárůstem počtu tetování a piercingů u jednotlivce dochází ke zvýšení rizika nákazy virem hepatitidy B, C a HIV (Richtrová, 2010).

1.3 Studenti VŠ

V knize *Vývojová psychologie* od Langmeira a Krejčířové (2006) je věk 15-22 let obdobím adolescence. Teprve v této době je dosahována postupně reprodukční zralost a dokončován tělesný růst. Rychle se mění postavení jednotlivce ve společnosti. Tato skupina bývá označována jako mladiství, dorost a teenagers. Zrání mozku pokračuje s určitými výkyvy, které jsou patrné v tom, jak se na počátku pubescence znovu objevují pomalejší vlny EEG. S těmito změnami souvisí zvýšená emoční labilita a tékavá pozornost. Dospívající se liší jak od dětí, tak od dospělých, vytvářejí si zvláštní znaky i specifickou subkulturu s odlišným vyjadřováním, oblečením a úpravou. Nejasnosti související s rychlými společenskými proměnami mohou být jistě příčinnou mnoha obtíží mládeže v dnešním světě a vytvářejí četné problémy při jejich výchově.

Na věk 22 let navazuje časná dospělost, kterou vymezujeme od 20 ti do 25 až 30 ti let. Je to přechodné období mezi adolescencí a plnou dospělostí. V tomto období dochází k upevnění identity dospělého, identifikace s touto rolí, upřesňování osobních cílů, nezávislost na rodičích, hledání partnera a zakládání vlastní rodiny. Člověk je pokládán za zralého, když po dokončení dospívání přejímá plnou osobní a občanskou odpovědnost, začíná být ekonomicky nezávislý a začíná přispívat k rozmnožování ekonomických statků. Je zřejmé, že různí lidé dosahují různé míry zralosti v různém čase a různým tempem (Langmeier, Krejčířová, 2006).

Vágnerová (2007) definuje věk po 20tém roce jako mladou dospělost, která trvá do 40 ti let. Jediným specifickým mezníkem je dosažení právní dospělosti, zletilosti. Tělesné změny v tomto období mají jen malý význam a lidskou psychiku – s výjimkou těhotenství a porodu – příliš neovlivňují. V této době dochází k dalšímu vývoji kognitivních kompetencí, ke stabilizaci emočního prožívání a k posunu v oblasti sebepojetí. Socializační změny zahrnují především přijetí nových rolí a s nimi spojených způsobů chování, dále vyjasnění vztahu k hodnotám a normám, prezentovaným různými skupinami a dovršení vývoje morálního uvažování. Dospělost je obdobím značné diverzifikace psychosociálního vývoje, ať už jde o důsledek osobní volby nebo tlaku okolností. Mladá dospělost je fází intenzivního rozvoje a využívání možností dosáhnout žádoucího uplatnění i emočního přijetí. Je to doba, kdy by mělo dojít k harmonizaci individuálního prosazení se založením a udržením stabilních vztahů s nejbližšími lidmi v rámci nového domova. Role dospělého člověka nemusí být pro 20tileté lidi atraktivní. Jejich postoj k vlastní dospělosti bývá dost ambivalentní, protože si uvědomují, že nepřináší jen výhody, ale i požadavky a omezení, které jim mohou být nepříjemné (Vágnerová, 2007).

V průběhu mladé dospělosti dochází ke stabilizaci emočního prožívání. Zvýšená emoční labilita, která je typická spíše pro adolescenci, klesá. Celkové ladění je vyrovnanější. Citové prožitky mladých dospělých bývají častěji jednoznačné. Ať už pozitivní či negativní (Vágnerová, 2007).

2 CÍL PRÁCE A HYPOTÉZY

2.1 Cíl práce

Cílem práce je identifikovat motivaci studentů VŠ k různým typům zdobení těla.

2.2 Stanovené hypotézy

Jako výzkumné hypotézy jsem stanovila:

Hypotéza 1:

V motivaci ke zdobení těla u studentů VŠ převažují vnitřní faktory.

Hypotéza 2:

Motivace ke zdobení těla se liší dle pohlaví.

Hypotéza 3:

V potencionální motivaci k odstranění zdobení těla by převažovaly zdravotní důvody.

Hypotéza 4:

V motivaci pro zdobení těla u studentů VŠ nepřevažují módní trendy.

3 METODIKA

3.1 Strategie výzkumu - kvantitativní výzkum

Pro výzkum motivace ke zdobení těla u studentů VŠ jsem použila kvantitativní výzkum, metodu dotazování a techniku vlastního dotazníku (viz. Příloha č. 1: Dotazník). Dotazník byl rozeslán pomocí aplikace Facebook a rozeslán emailem studentům ZSF JU a Právnické fakulty UK na společné třídní emaily. Na Facebooku se dotazník šířil metodou snowball.

3.2 Technika sběru dat

Pro získání informací jsem použila metodu dotazníkového šetření. Dotazník jsem zvolila také z toho důvodu, že dotazovaný má dostatek času na jeho vyplnění, může si své odpovědi důkladně promyslet a má dostatečné soukromí při vyplňování důvěrných otázek.

Dotazník měl celkem 15 otázek, obsahoval 11 uzavřených otázek a 4 otázky otevřené (viz příloha č. 1.: Dotazník). První část dotazníku (otázky 1-4), jsou otázky, které se týkají socioekonomického statusu. Otázky 7-12 jsou otázky, které se týkají zdobení těla, druhu zdobení těla a umístění. Poslední část dotazníku je věnována motivaci, které vedla člověka ke zdobení těla a fázi rozhodovací. Musím říct, že otevřené otázky občas způsobovaly komplikace, respondenti se spíše přikláněli k otázkám uzavřeným, kde jim byla nabídnuta možnost odpovědi. Nicméně téměř vždy byl dotazník vyplněn celý.

Kvantitativní výzkum se provádí za účelem přezkušování validity teorie na základě pozorování. Hypotézy vznikají jako tvrzení o předmětech výzkumu. Výzkumník dostává informace měřením proměnných, které představují konstrukty. Výzkum začíná definicí otázek a hypotéz, jež ho motivují, a vede k modifikacím hypotéz a teorií (Hendl, 2006).

3.3 Cílový soubor

Cílový soubor byl tvořen studenty VŠ, kteří mají alespoň jedno tetování, piercing či jiné zdobení těla. Cílem bylo získat vzorky od nejširší akademické obce, s různým složením měsíčního příjmu a s různými druhy zdobení těla.

Osloveni byli převážně studenti Právnické fakulty Univerzity Karlovi a studenti Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích a dále návštěvníci aplikace Facebook. Tyto dvě vysoké školy jsem zvolila z toho důvodu, že na nich studuji. Dotazníky jsem posílala třídám na jejich společné emaily. Odesláno bylo studentům oborů: Sociální práce ve veřejné správě 2. a 3. Ročník PS a KS, Zdravotnický záchranář 3. ročník PS, Rehabilitační-psychosociální péče o postižené děti, dospělé a seniory- bakalářské studium 2. a 3. ročník PS a KS a Prevence a rehabilitace sociální patologie 3. ročník PS.

Dotazník se na Facebooku šířil metodou snowball, lidé ho od sebe vzájemně sdíleli.

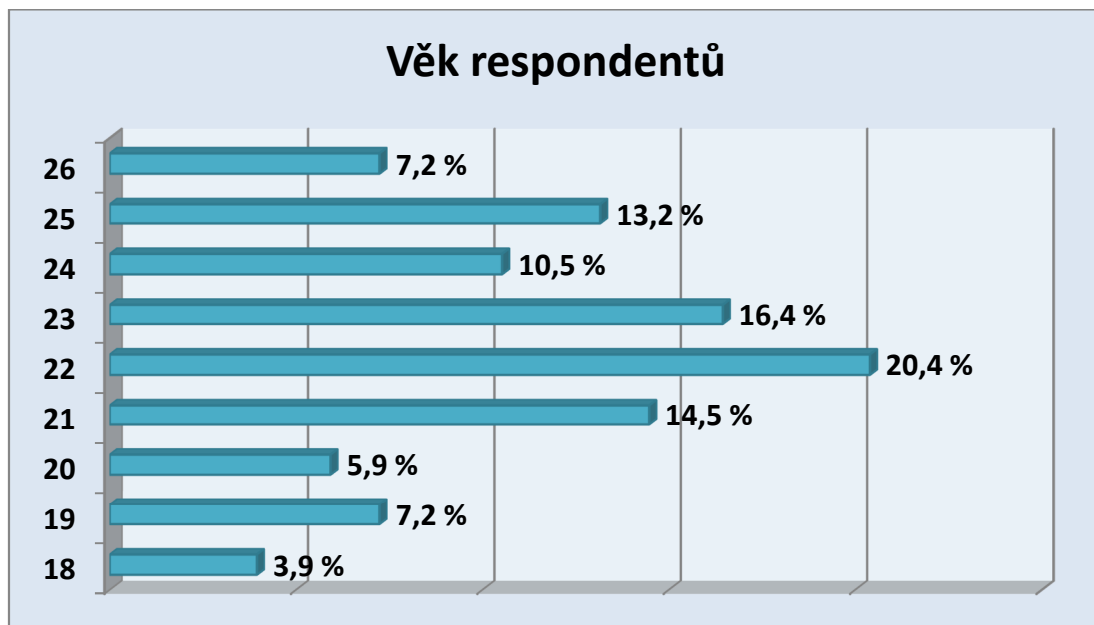
3.4 Realizace výzkumu

Pro výzkum motivace ke zdobení těla jsem vytvořila dotazník, který jsem umístila pomocí internetu na sociální síť Facebook a rozesílala emailem. Celkem jsem zpátky obdržela 152 dotazníků. Celkový počet vrácených dotazníků z aplikace Facebook nelze zjistit. Emailem bylo odesláno zhruba 120 dotazníků.

4 VÝSLEDKY

4.1 Základní údaje

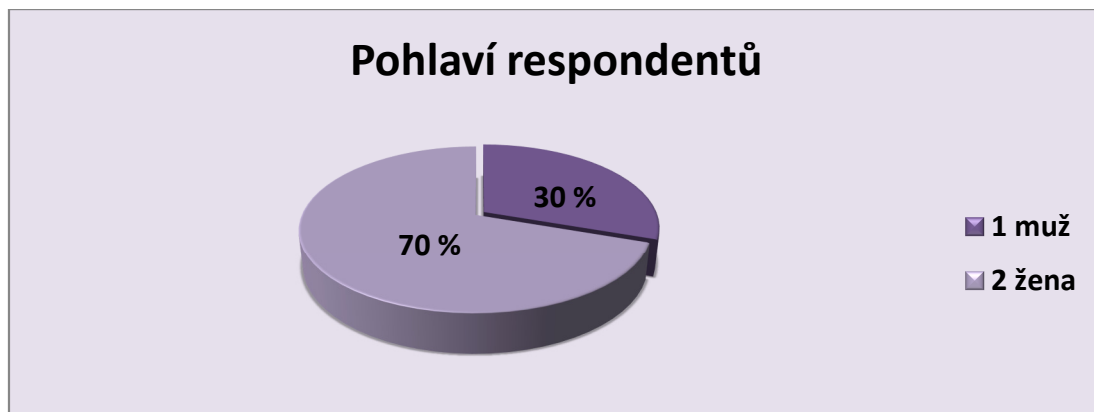
Graf č. 1: *Věk respondentů*

Zdroj: vlastní výzkum

Celkem odpovídalo 152 (100 %) respondentů. Jak vyplívá z grafu č. 1 3,9 % respondentů je ve věku 18 let, 7,2 % je ve věku 19 let, 5,9 % je ve věku 20 let. 14,5 % má věk 21 let, 20,4 % má 22 let, 16,4 % 23 let, 10,5 % 24 let, 13,2 % 25 let a 7,2 % má 26 let.

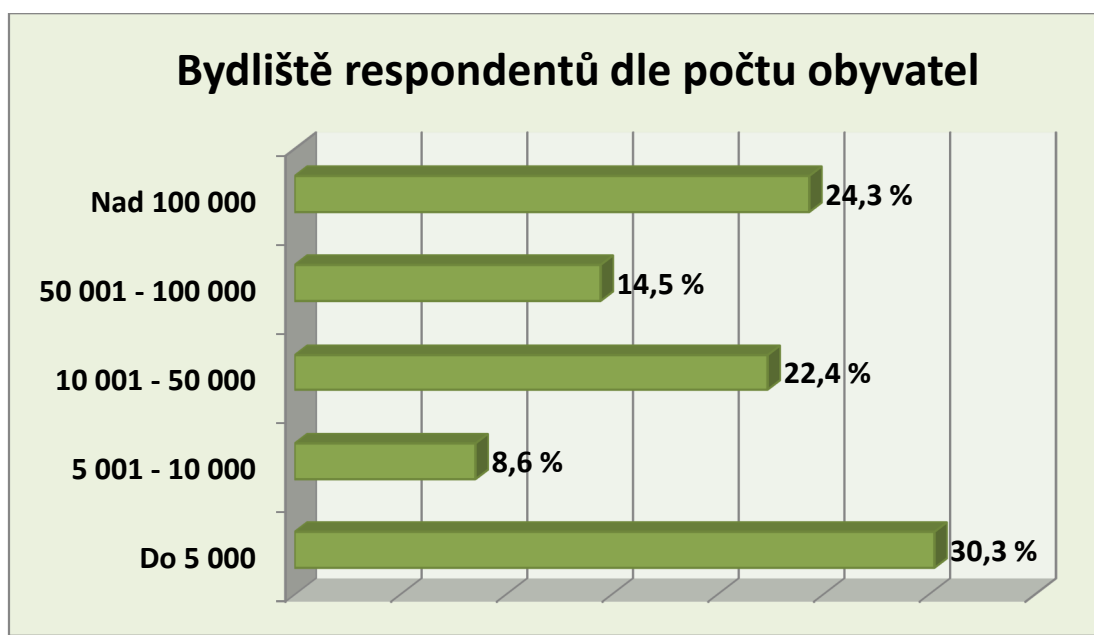
Graf č. 2: Pohlaví respondentů

Zdroj: vlastní výzkum

Ze 152 respondentů (100 %) odpovídalo 70 % žen a 30 % mužů. Tedy 106 žen a 46 mužů. Názorně je to uvedeno v grafu č. 2.

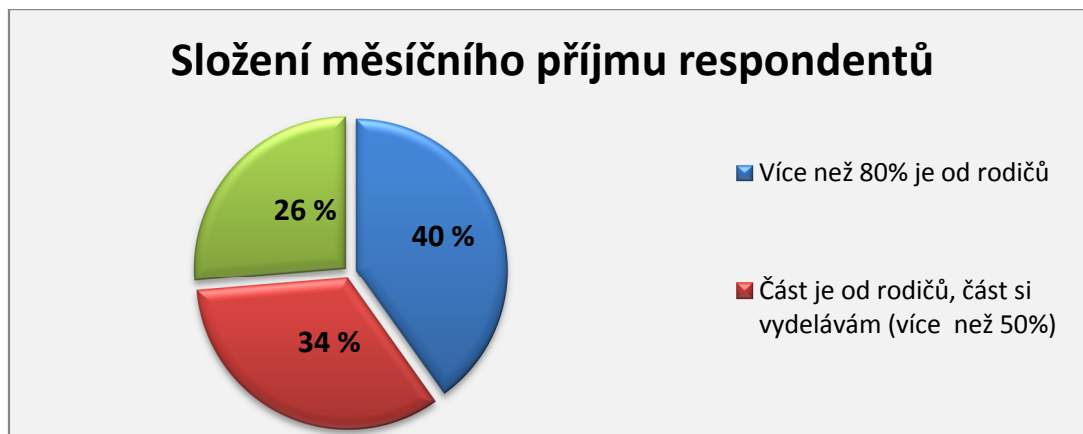
Graf č. 3: Bydliště respondentů dle počtu obyvatel

Zdroj: vlastní výzkum

Z grafu č. 3 vyplívá, že nejvíce respondentů bydlí v obcích a městech do 5000 obyvatel (30,3 % respondentů), nejméně respondentů bydlí v obcích nebo městech do 10 000 obyvatel (8,6 % respondentů).

Graf č. 4: Složení měsíčního příjmu respondentů

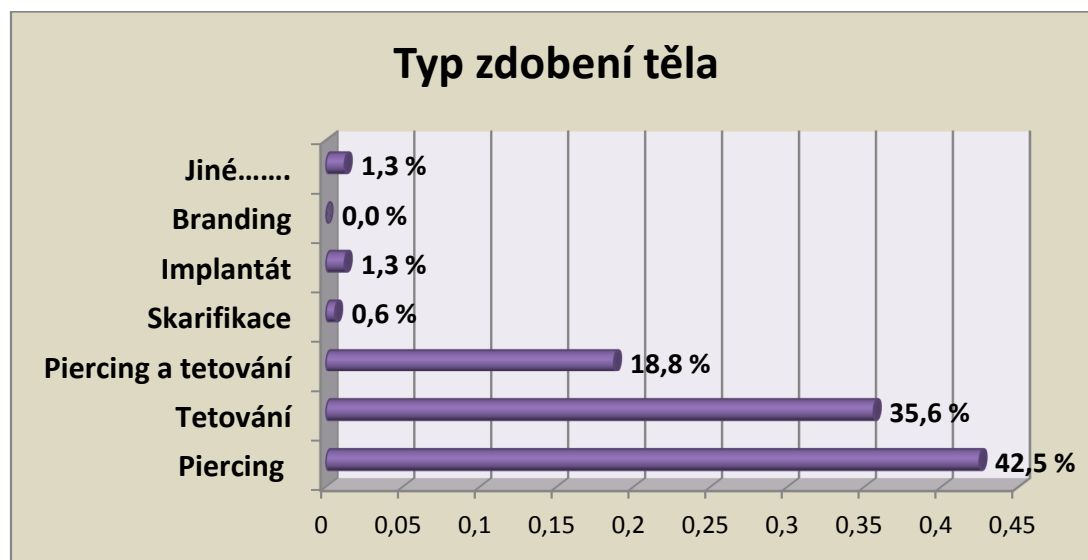

Zdroj: vlastní výzkum

Otázka č. 4 v dotazníku zněla: „*Jaké je složení Vašich měsíčních příjmů?*“ Na ní ukazuje graf č. 4. 40 % respondentů odpovědělo, že více než 80 % měsíčních příjmů je od rodičů. Vzhledem k cílovému souboru je to očekávaná odpověď, jelikož se jednalo o studenty. 34 % respondentů odpovídalo, že od rodičů dostávají více než 50 % a zbytek si vydělávají a jen 26 % respondentů odpovědělo, že si převážně vydělává a peníze od rodičů tvoří jen menšinovou položku.

4.2 Zdobení těla

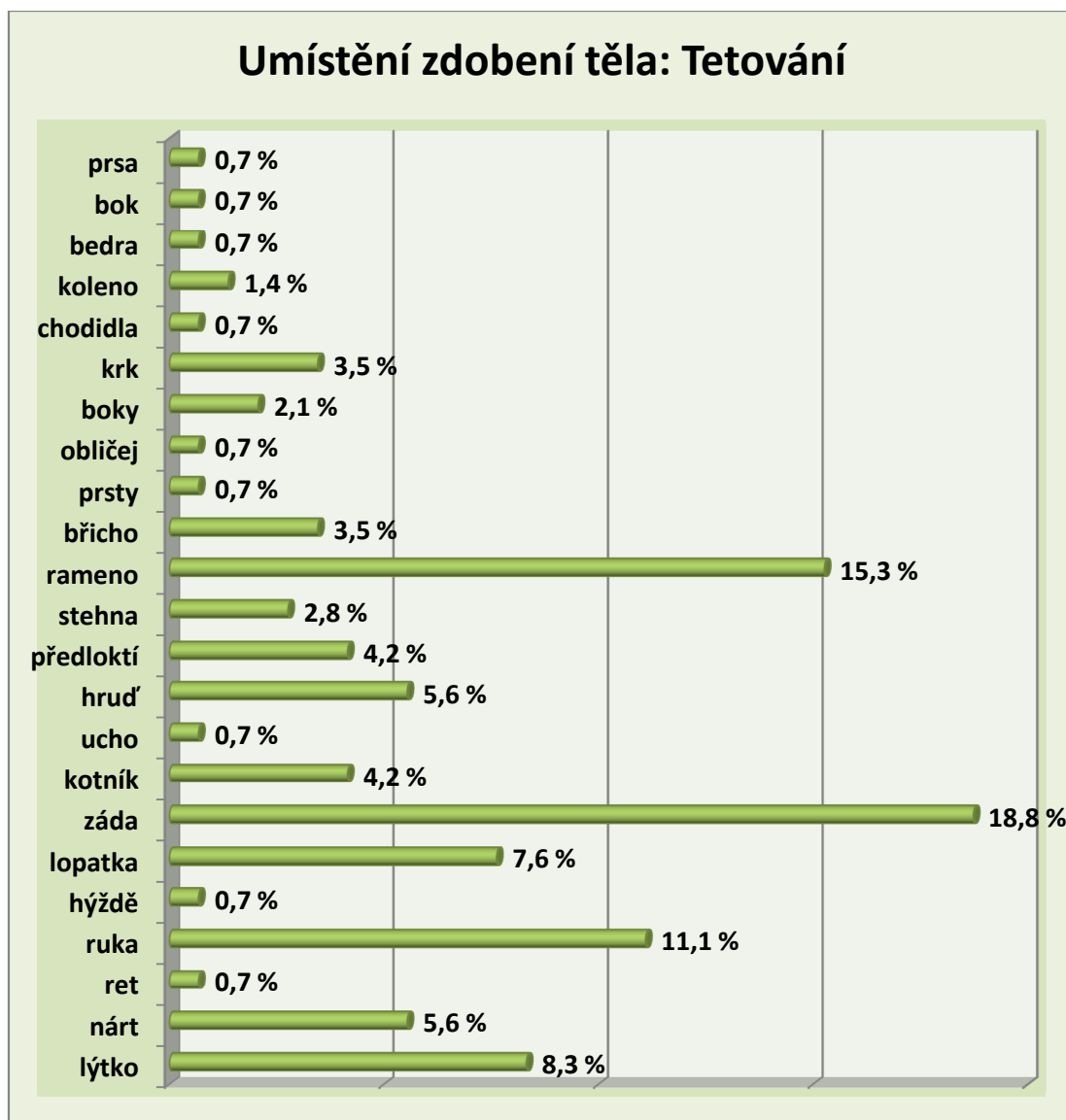
Graf č. 5: *Typ zdobení těla*

Zdroj: vlastní výzkum

Nejrozšířenějším typem zdobení u respondentů byl piercing, který má 42,5 % respondentů, jako druhé zdobení se nejčastěji vyskytuje tetování, které má 35,6 % respondentů. 18,8 % respondentů má zároveň piercing i tetování. Jak plyne z grafu č. 5, ostatní typy zdobení nebyly nijak výrazně zastoupeny. Skarifikaci mělo 0,6 % respondentů, implantát 1,3 % respondentů a jiný typ zdobení těla taktéž 1,3 % respondentů. Branding neměl žádný respondent.

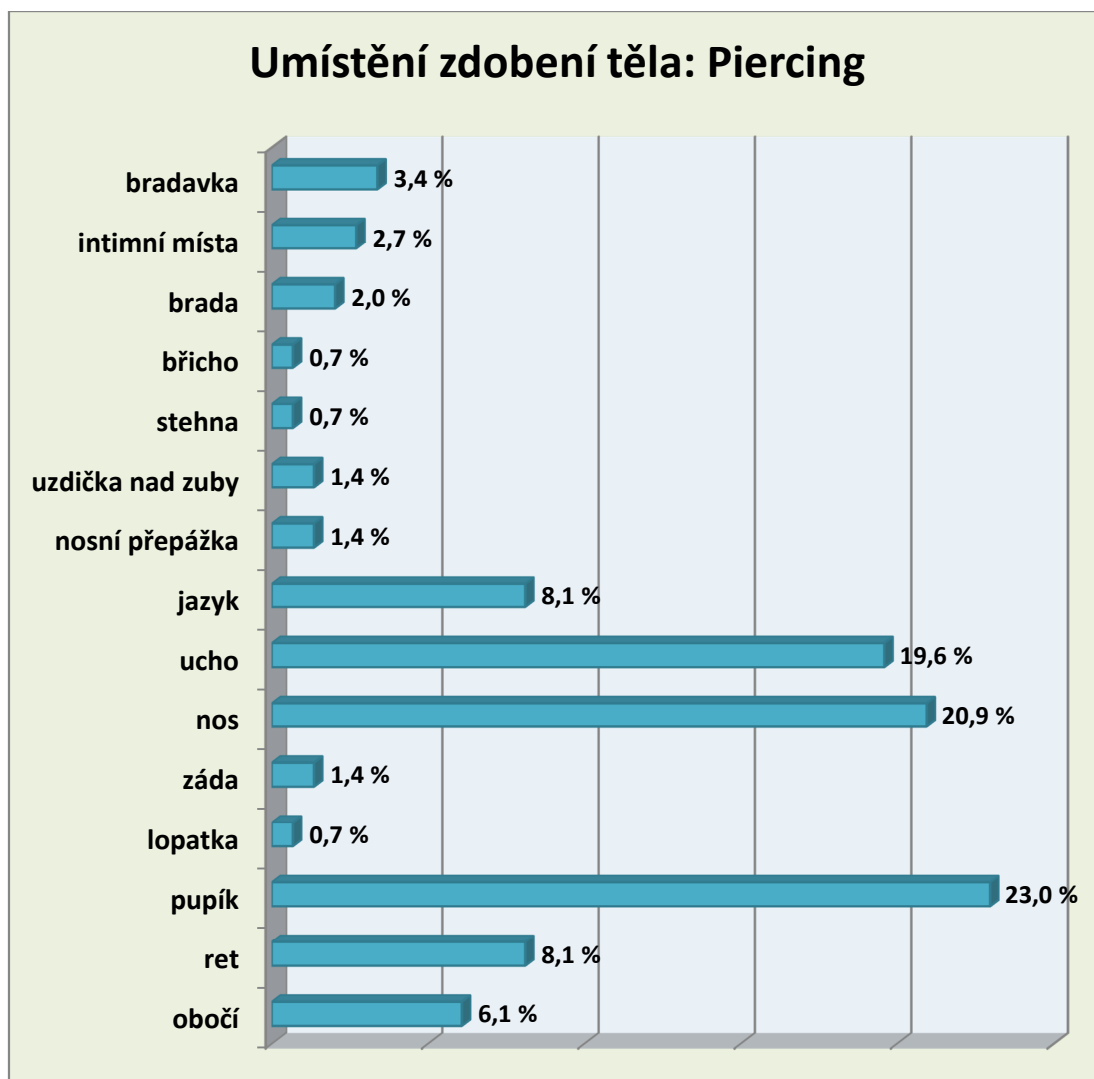
Graf č. 6: Umístění zdobení těla - Tetování

Zdroj: vlastní výzkum

Další otázka znala, kde mají respondenti umístěné své zdobení těla. V grafu č. 6 jsou vyjádřené typy umístění tetování. Odpovědi respondentů zněly takto: 18,8 % respondentů má své tetování na zádech, 15,3 % na rameni, 11,1 % na ruce, 8,3 % na lýtku, 7,6 % na lopatce. 5,6 % respondentů má své tetování na nártu a na hrudi, 4,2 % respondentů na kotníku a na předloktí, 3,5 % na břiše a na krku, 2,8 % na stehnech, 2,1 % na bocích, 1,4 % na koleni a 0,7 % na rtu, hýždích, uchu, prstu, obličej, chodidlech, bedrech, boku a prsou.

Graf č. 7: *Umístění zdobení těla – Piercing*

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 7 ukazuje umístění piercingu. Nejvíce mají tento typ zdobení těla respondenti umístění v pupíku. A to 23 % respondentů. Na druhém místě v nose (20,9 %), v uchu (19,6 %).

8,1 % respondentů má piercing ve rtu a v jazyku a 6,1 % respondentů má piercing v obočí. 3,4 % respondentů má piercing v bradavce, 2 % respondentů má piercing na bradě, 2,7 % v intimních partiích těla, 1,4 % na zádech, nosní přepážce a uzdičce. Na břicho, lopatce a stehnech má piercing 0,7 % respondentů.

Graf č. 8: Spokojenost se zdobením těla

Zdroj: vlastní výzkum

Otázka: Jak jste spokojeni se svým zdobením těla, přinesla tyto výsledky. V grafu č. 8 je znázorněno, že 92 % respondentů je zcela spokojeno se svým zdobením těla. Celkem tedy 140 respondentů by nic neměnilo. 3 % respondentů jsou spokojeni jen s některým druhem zdobení těla a 5 % respondentů není spokojeno vůbec se zdobením těla.

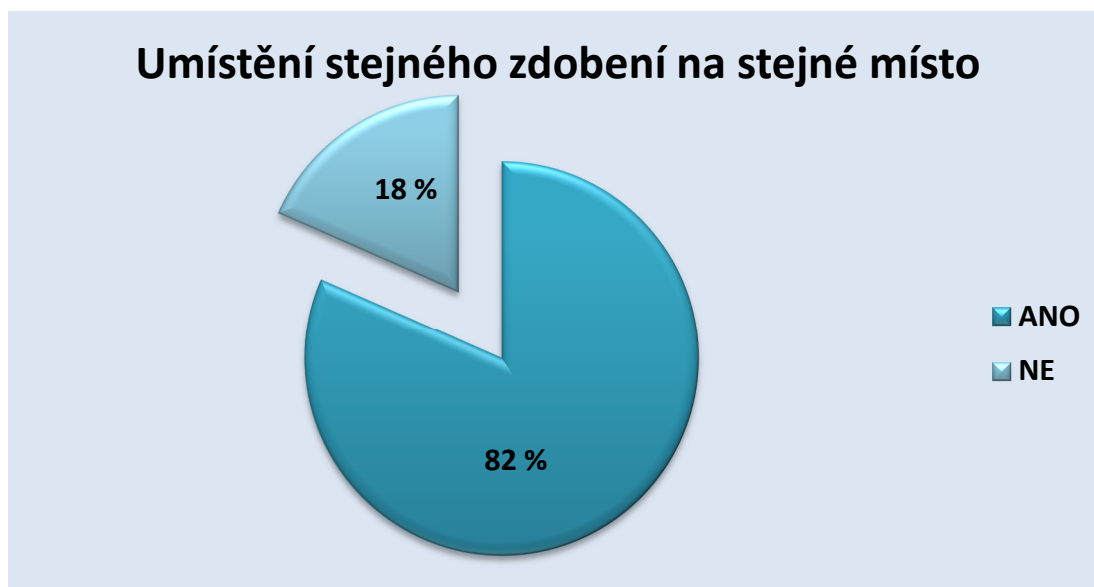
Graf č. 9: Návštěvnost profesionálního studia

Zdroj: vlastní výzkum

Dále mne zajímalo, jestli si respondenti nechali aplikovat své zdobení těla v profesionálním studiu, či nikoliv. Graf č. 9 ukazuje, že 81 % respondentů navštívilo profesionální studio při aplikaci zdobení těla a 19 % respondentů nikoliv.

Graf č. 10: Umístění stejného zdobení na stejné místo

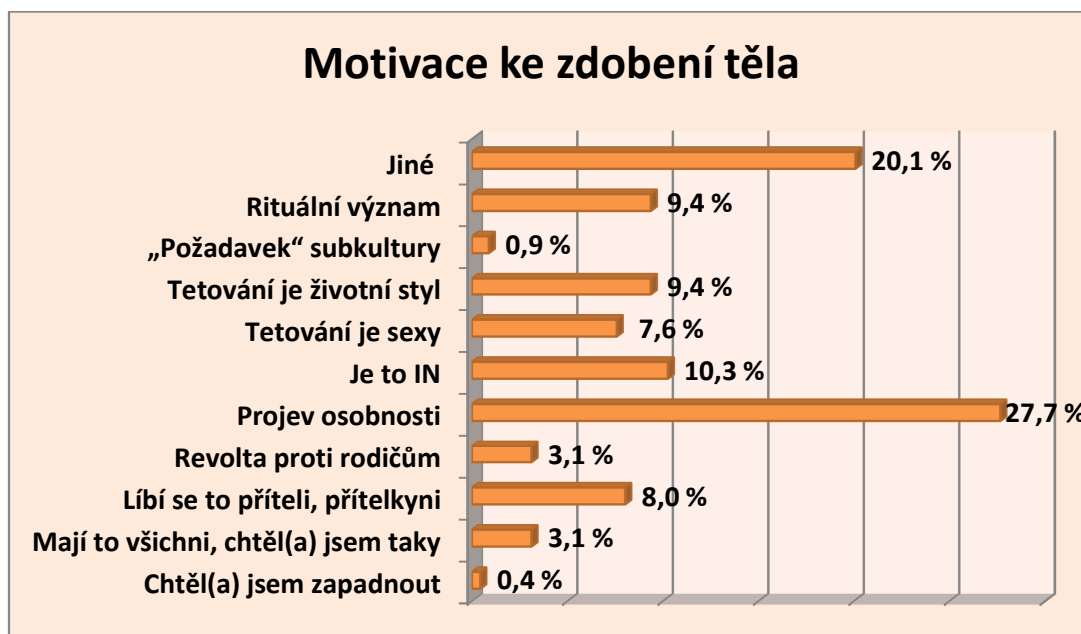

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 10 ukazuje, že 82 % respondentů by si nechalo stejné zdobení těla aplikovat na stejné místo, kde ho mají nyní. 18 % respondentů by volilo jiné místo či jiné zdobená těla a to z následujících důvodů: Respondentka č. 17 by s přibývajícím věkem volila jiný motiv zdobení těla, jelikož se jí líbí nyní jiné věci. Respondent č. 23 by si vybral jiné profesionální studio, kde mají tatěři více zkušenosti. Respondentka č. 30 by si zdobení těla už nenechala dělat, jelikož má zdravotní problémy, které by bez něj nejspíše neměla. 5 respondentů odpovědělo, že by si nechalo udělat stejný motiv, ale na jiném místě a 11 respondentů by si nechalo udělat jiný motiv, ale místo by zůstalo stejné. 2 respondentky uvedly, že by si stejné zdobení těla nenechali udělat, protože je to oblast velice populární. Zvolily by tedy jiné místo. Respondentka č. 91 by zvolila jiné místo a to z důvodu bolesti při aplikaci.

4.3 Motivace ke zdobení těla

Graf č. 11: Motivace ke zdobení těla

Zdroj: vlastní výzkum

Dle grafu č. 11 je nejčastějším důvodem ke zdobení těla projev osobnosti. Odpovědělo tak 27,7 % respondentů. Druhým nejčastějším důvodem byla jiná motivace 20,1 % respondentů. Většině respondentů, kteří zvolili tuto možnost, se zdobení těla líbilo.

Příklady odpovědí některých respondentů, kteří zvolili výrok: *Projev osobnosti*:

Respondentka č. 12 uvedla: „*Chtěla jsem udělat něco, co by ode mne nikdo nečekal. Jednalo se o jakýsi projev revolty vůči okolí.*“

Respondent č. 19 odpověděl, že šlo o estetično a extravaganci.

Respondentka č. 22 uvedla, že se jí líbí jizvy po odrostlých a vytržených piercech, což bere také jako bodyart a je to na hrdá.

Příklady odpovědí některých respondentů, kteří zvolili výrok: *Jiné*

Respondentka č. 24 uvádí: „*Chtěla jsem si potvrdit, že mám silnou vůli a vydržím jakoukoliv bolest a že i přes obrovskou diskriminaci tohoto umění se v životě prosadím.*“

Pro respondenta č. 29 bylo motivací naplnění dětského snu.

Respondentka č. 40 napsala: „*Nechala jsem se tetovat s nevlastní sestrou, abychom k sobě více patřily. Máme každá polovinu znaku.*“

Pro respondenta č. 43 motivací bylo vnitřní uspokojení, napsal: „*Vytetované obrazy mají pro mne vnitřní význam. 3 draci v kruhu značí koloběh života. Piercing v nose vychází z východních kultur.*“

Respondentka č. 76 se zdobením těla odměnila po náročné zkoušce.

Respondentka č. 81 uvedla jako motivaci k tetování jako osobní pohnutky, nijak nesouvisející s okolím. Tetování by si nechala udělat i na pustém ostrově

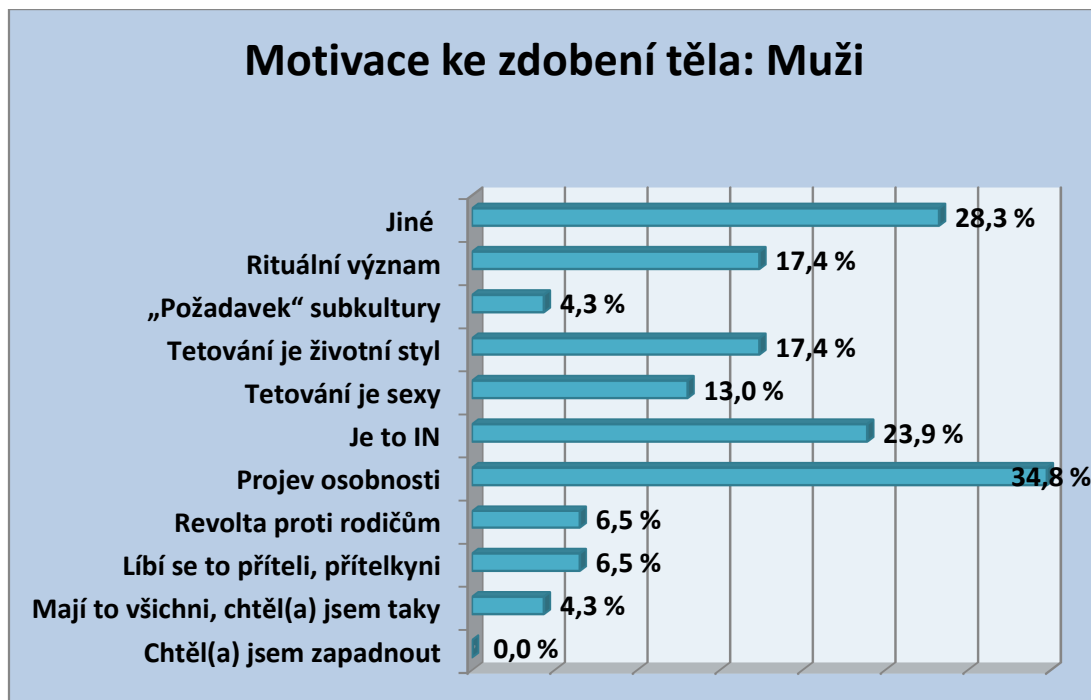
Příklady odpovědí některých respondentů, kteří zvolili výrok: *Mají to všichni, chtěl (a) jsem také*

Pro respondentku č. 78 znamená zdobením těla toto: „*V naší rodině ho má většina. U nás v rodině pro každého něco znamená. Můj život jsou kočky, jelikož jsem jedináček, mám k nim velký vztah, a proto jsem si je nechala vytetovat.*“

U několika respondentů se objevoval jako důvod ke zdobením těla momentální pobláznění a momentální nápad a ve dvou případech se jednalo o sázku.

10,3 % respondentů uvedlo, že zdobením těla je IN. 9,4 % napsalo, že tetování je životní styl a motivací ke zdobením těla je pro ně rituální význam. 8 % respondentů uvedlo jako důvod, že se to líbí jejich partnerovi, partnerce. 7,6 % respondentů uvedlo, že tetování je sexy. 3,1 % respondentů uvedlo, že jejich motivací byla revolta vůči rodičům a argument, že zdobením těla mají všichni. Nejméně respondentů odpovědělo, že jejich motivací byl požadavek „subkultury“ a důvod, že chtěli zapadnout. Jedná se o 0,9 % respondentů a 0,4 % respondentů.

Graf č. 12: *Motivace ke zdobení těla: Muži*

Graf č. 13: *Motivace ke zdobení těla: Ženy*

Zdroj: vlastní výzkum

Pro znázornění uvádím motivaci u mužů a žen. Jak vyplývá z grafu č. 12, pro muže je největší motivací ke zdobení těla projev osobnosti a na druhém místě jsou jiné důvody, Na třetím místě je pak důvod, že zdobení těla je in.

Na grafu č. 13 je znázorněna motivace ke zdobení těla u žen. U osob ženského pohlaví také vítězí projev osobnosti (43,4 %), 30,2 % respondentek uvedlo jiné důvody, jako motivaci ke zdobení těla a na třetím místě je u žen uveden důvod, že se zdobení těla líbí jejich partnerovi, partnerce.

Graf č. 14: Různorodost motivace

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 14 ukazuje různorodost motivace ke zdobení těla. Otázka se týkala respondentů, kteří mají více zdobení na svém těle. 78 % respondentů uvedlo, že jejich motivace byla stejná a 22 % respondentů uvádí, že jejich motivace k dalším zdobením těla se lišila.

Příklady odpovědí respondentů, jejichž motivace k dalšímu zdobení těla byla jiná:

Respondentka č. 14 uvádí: „*Nejdříve to byla snaha se odlišit. První piercing jsem měla ve věku 14 let, a nebylo to tak běžné. Další následovali až po 18 roku.*“

Respondentka č. 22 napsala: „*Každé tetování je osobité a vyjadřuje něco jiného a proto neexistuje nikdy stejná motivace pro nové tetování, nebo piercing.*“

Respondent č. 25 psal, že to byla snaha zaujmout okolí, ale plánované tetování mu bude něco připomínat a vyjadřovat.

Respondent č. 48 napsal: „*Motivace stejná nebyla, pokaždé jiný životní příběh, který za tetováním stál, vždy jsem čerpal ze svých vlastních osudů a krizí. Tetování to připomíná.*“

Respondentka č. 49 uvedla: „*Hodilo se to k subkultuře z počátku a nyní mě bodyart zajímá.*“

Respondentka č. 52 napsala: „*Některé věci byly estetické, jiné spíše rituální. Jednalo se o ukončení životních etap a vzpomínky na nějaké věci.*“

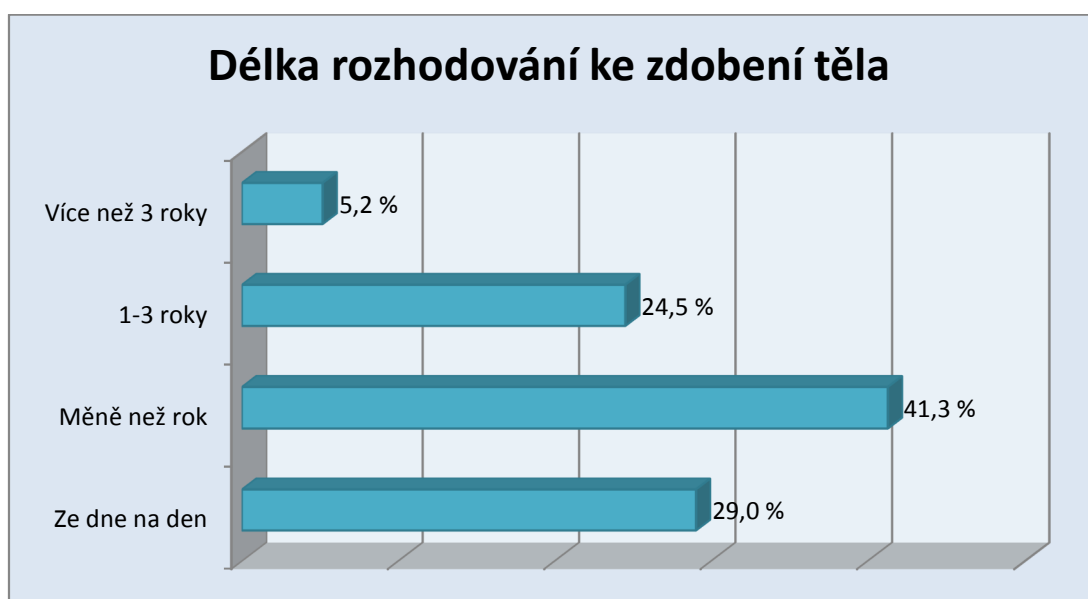
Respondent č. 117 napsal: „*Pořízení piercingu je něco jiného než tetování, protože ho člověk může kdykoliv odstranit a nemusí si jeho pořízení rozmyslet tak důkladně, jako je tomu u tetování.*“

Příklady odpovědí respondentů, jejichž motivace k dalšímu zdobení těla byla stejná:

Respondentka č. 24 uvedla: „*Vesměs byla motivace stejná, dostanu na to chuť a chci něco vytvořit. Nebo je mi špatně a pak si chci udělat radost. Slavím tak i svoje narozeniny a podobné životní události.*“

Respondent č. 44 uvádí: „*Vždy to bylo tak, že jsem to viděl u někoho a líbilo se mi to. A líbilo se mi, že to nemá každý.*“

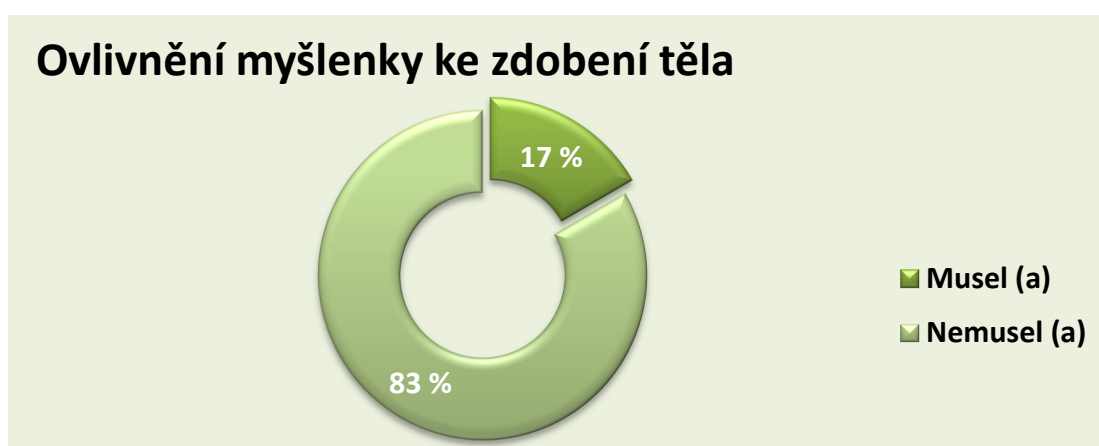
Graf č. 15: Délka rozhodování ke zdobení těla

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 15 odkazuje na délku rozhodování ke zdobení těla. 41,3 % respondentů odpovědělo, že se rozhodovalo méně než rok. Jde o nejčastější odpověď. Druhou nejčastější odpovědí bylo rozhodování ze dne na den, jedná se o 29 % respondentů. Třetí nejčastější odpovědí byla délka rozhodování 1-3 roky. Odpovědělo tak 24,5 % respondentů. Nejméně respondentů (5,2 %) se rozhodovalo déle než 3 roky.

Graf č. 16: Ovlivnění myšlenky ke zdobení těla

Zdroj: vlastní výzkum

Graf č. 16 ukazuje, zda respondent musel svoji myšlenku ke zdobení těla něčemu přizpůsobit. 83 % respondentů odpovídá záporně, nemuselo svoji ideu přizpůsobit ničemu. 17 % respondentů svoji myšlenku museli přizpůsobit nějaké okolnosti. Nejčastěji respondenti odpovídali, že je ovlivnila cena zdobení těla.

Příklady odpovědí respondentů, kteří myšlenku ke zdobení těla nemuseli přizpůsobovat:

Respondentka č. 15 odpověděla takto: „*Původně jsem měla svůj piercing podle rozkazu otce umístit kamkoliv jinam, jen ne na obličej. Nijak mne to však neovlivnilo, podle plánu ho mám v nose.*“

Respondentka č. 24 odpověděla: „*Nikdy se ničemu nepřizpůsobuji, vyčkávám na maximálně vhodný okamžik. Musím mít vždy něco extra, co nemá nikdo jiný. Ovlivňují mne především kultury při výběru motivu.*“

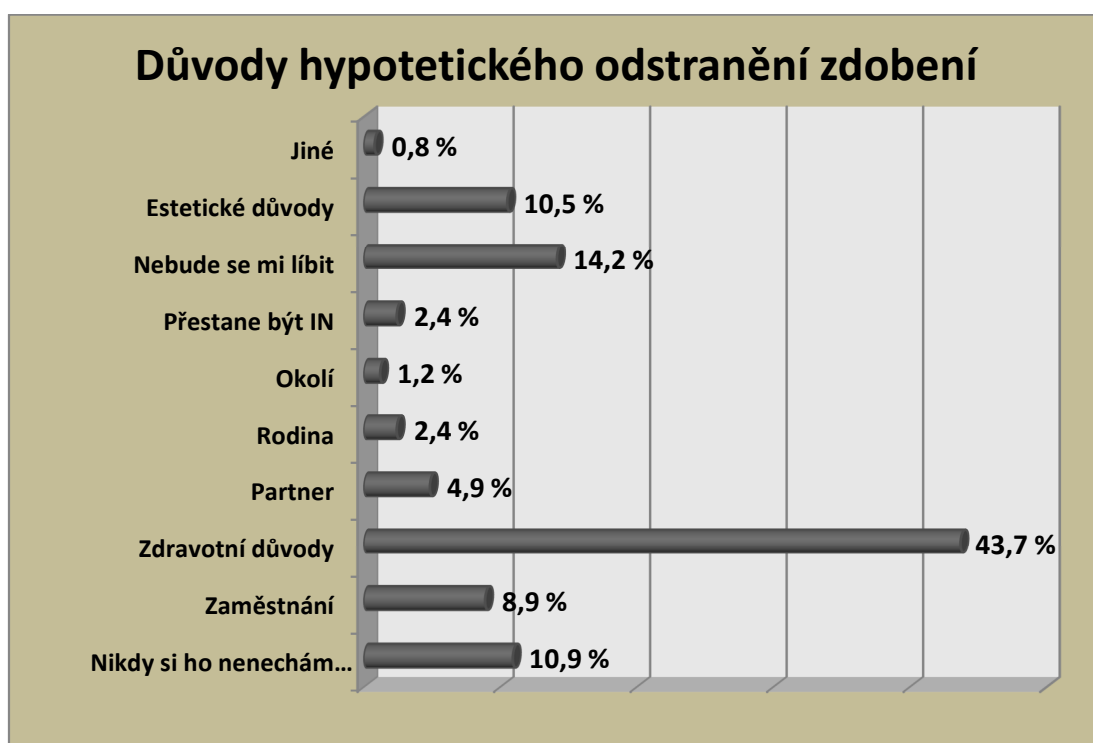
Příklady odpovědí respondentů, kteří myšlenku ke zdobení těla museli přizpůsobit:

Respondentka č. 11 napsala, že zdobení těla si vybírala podle své povahy a také podle budoucnosti. Hleděla na to, jak bude její zdobení vypadat po delší době. Dle toho volila místo.

Respondent č. 16 bral v úvahu estetickou a praktickou stránku zdobení těla.

7 respondentů si volilo místo zdobení těla podle viditelnosti. Chtěli, aby jej bylo možné zakrýt a nebylo viditelné především v zaměstnání. Nejčastěji respondenti přemýšlejí o umístění tetování, jelikož je to záležitost na celý život. Respondenti s piercingy zvažovali své zdobené těla méně. Jednalo se spíše o sportovce, kteří si ho vyndávají při sportech. Respondenti, kteří si nechávali dělat zdobení těla před dosažením zletilosti, museli svoji ideu přizpůsobit rodičům.

Graf č. 17: *Důvody hypotetického odstranění zlobení*

Zdroj: vlastní výzkum

V grafu č. 17 se zabývám důvody hypotetického odstranění zlobení těla. 43,7 % respondentů by si nechalo své zlobení odstranit ze zdravotních důvodů. 14,2 % respondentů by na odstranění trvalo, pokud by se jim zlobení těla přestalo líbit. 10,5 % respondentů by motivovaly estetické důvody a 10,9 % respondentů trvá na tom, že k odstranění nikdy nedojde. 8,9 % respondentů by ovlivnilo zaměstnání a 4,9 % partner. Rodina a důvod, že zlobení těla přestane být IN, by bylo důvodem pro 2,4 % respondentů. 1,2 % by si nechalo své zlobení odstranit kvůli okolí a 0,8 % z jiných důvodů.

Graf č. 18: Úvahy o dalším zdobení těla

Zdroj: vlastní výzkum

V posledním grafu č. 18 je znázorněna motivace pro další zdobení těla. 56 % respondentů uvažuje o dalším zdobení těla a 44 % respondentů již ne. Poměr je tedy 82 a 70 respondentů.

Respondenti, kteří uvažují o dalším zdobení těla, mají tyto důvody: Je to závislost, mají ještě dostatek volného prostoru, chtějí vyzkoušet všechny druhy bodyartu a tělesných modifikací, umělecké hledisko, návyk, zachování důležitých symbolů života, bolest a adrenalin.

Respondenti o dalším tetování neuvažují většinou z důvodu bolesti, věku a zaměstnání, zdravotních důvodů a partnerovi. Některým respondentům jedno zdobení těla stačí a někteří by svoje rozhodnutí více zvažovali a již by aplikaci nepodstoupili vůbec.

5 DISKUZE

V této části bakalářské práce vyhodnocuji a komentuji výzkumné hypotézy na podkladě zpracovaných dat z předcházející kapitoly výsledky.

Hypotéza 1: V motivaci ke zdobení těla u studentů VŠ převažují vnitřní faktory

Tato hypotéza se zcela potvrdila. Vnitřní faktor motivace si dospělý jedinec vytváří a pracuje na něm sám. Vnitřní faktor ho ovlivňuje a podporuje a je spjat s vnějším faktorem, pobídka zevnějšku posiluje nebo oslabuje vnitřní faktory. Někdy si svoji motivaci člověk k určité činnosti uvědomuje více, někdy méně. Může si také uvědomit pouze část svých motivů, případně některé před sebou i popírá. Určité faktory, které na jedince působí, si může sám vybírat, a tak cílevědomě utvářet svoji osobnost. (Tobišková, 2007)

Myslím, že nejpřesněji se o motivaci vyjadřuje Nakonečný 1997. Motivací je pro něj proces iniciovaný motivačním stavem, v jehož obsahu se odráží nějaký deficit. Ať už fyzický či sociální. Motivace tedy směřuje k odstranění tohoto deficitu. Mnoho respondentů odpovědělo, že zdobení těla je pro ně symbolem zvláštnosti a vymanění se ze spárů všední společnosti. Tito lidé chtějí být něčím výjimeční. Výchozí motivační stav charakterizovaný nějakým deficitem označuje za potřebu. Pokud člověk něco potřebuje, tak to znamená, že má něčeho nedostatek. Motivem pak Nakonečný vyjadřuje obsah uspokojení.

Celkem 27,7 % respondentů označilo jako důvod motivace ke zdobení těla projev osobnosti a 20,1 % respondentů si vybralo důvod jiný. Nejčastěji se jednalo o zalíbení v tetování, respondenti také často přiřazovali zdobení těla k nějaké životní etapě ve svém životě. Často se jednalo o vnitřní uspokojení. Překvapilo mne, že bolest, která souvisí s aplikací, může být důvodem k dalšímu zdobení těla, nebo naopak respondenti z tohoto důvodu žádné další zdobení těla nechtějí. Rychlík popisuje tetovací proces takto: „Jsou zde dlouhé, ostré jehly. Je zde též tekutina zanesená do narušené kůže. Jsou zde dva účastníci aktu, jeden aktivní, druhý pasivní. A je tu i zvláštní sepětí rozkoše a

bolesti. Musím s ním souhlasit, protože bolest byla pro mnoho respondentů aktivátorem ke zdobení těla a mnoho z nich označuje jako jeden z důvodů ke zdobení těla i závislost.

Jak píše Grógerová (1997), stejně jako i u jiných závislostí jsou tito lidé s přibývajícimi tetováním a tudíž i pokrytím těla ochotni obětovat stále více jen aby jejich potřeba byla uspokojena. Několik respondentů odpovědělo, že je téměř vzrušuje představa, že jejich tělo se bude dále pokrývat tetováním a přirovnávaly svoje tělo k malířskému plátnu, které ještě není zcela pokryto.

Hypotéza 2: Motivace ke zdobení těla se liší dle pohlaví.

V prvních dvou odpovědích se obě pohlaví shodla. Zdobení těla jako projev osobnosti a jiné důvody pro zdobení těla jsou pro ně nejdůležitější. U žen to byla dokonce odpověď ve 43,3 % případů. Odlišnosti začínají u třetího výroku. Pro ženy nehraje tak podstatnou roli, že zdobení těla je in, jako je to u mužů. Pro ženy hraje tato motivace roli v 11,3 % a pro muže ve 23,9 % odpovědí. Pro muže je důležitější, že zdobení těla je životní styl a že má pro ně rituální význam. Naopak pro ženy je důležitější, že se jejich zdobení těla líbí partnerovi/partnerce a to v 14,2 %. U mužů tento motiv nehraje tak významnou roli. Odpovědělo tak pouze 6,5 % respondentů.

Pro muže je důležitější, že tetování je sexy, hraje to pro ně větší roli, než pro ženy. U mužů se tato odpověď objevila ve 13 % případů a u žen pouze v 10,4 % případů. Obě dvě pohlaví se shodla na odpovědi, že motivací ke zdobení těla je výrok: zdobení těla mají všichni. Rozdíl je téměř minimální. Ženy odpověděli ve 4,7 % a muži ve 4,3 %. Naopak ženy mají menší potřebu revoltovat svým zdobením těla proti rodičům, pro muže byl tento výrok téměř dvojnásob důležitější. Druhou shodou byl výrok, že zdobení těla mají respondenti proto, že chtějí zapadnout. U mužů se neobjevila ani jedna odpověď a u žen 0,9 %.

Pokud to shrnu, tak procentuelně se obě pohlaví shodla na výroci: „, Chtěla jsem zapadnout a Mají to všichni, chtěl (a) jsem také.“ Shodné jsou taktéž 2 nejčastější

odpovědi u mužů i žen (jedná se o projev osobnosti a jiné důvody). Dle mého názoru se hypotéza 2 potvrdila, jelikož ve větší části výroků se odpovědi mužů a žen odlišují.

Hypotéza 3: V potencionální motivaci k odstranění zdobení těla by převažovaly zdravotní důvody.

Poslední otázka v mém dotazníku se zaměřila na důvody hypotetického odstranění zdobení těla. Jako hypotézu jsem měla stanoveno, že převažují zdravotní důvody jako motivace k odstranění. Odpovědi respondentů mi to potvrdily. Zdravotní hledisko je pro respondenty důležité a 43,7 % respondentů označilo právě tuto možnost. U 2 respondentů se zdobení těla zanítlo a vyvolalo zdravotní problémy, které by bez aplikace zdobení těla nenastaly. Zdobení těla si tedy nechali odstranit a dále již neuvažují o další aplikaci. Zajímavé je, že odstranění ze zdravotních důvodů se liší u žen a mužů. Pro ženy je zdravotnické hledisko důležitější, neboť tuto odpověď označily ve 47 % případů a muži jen ve 37 %.

Jak píše Richtrová (2010), při nedodržení následujících hygienických podmínek je možný přenos infekce způsobený virem hepatitidy B, C, HIV i přenos kožních infekcí způsobených bakterií *Staphylococcus aureus*. S tím souvisí i graf č. 9, který ukazuje, že 81% respondentů zvolilo pro aplikaci svého zdobení těla profesionální studio. Pro návštěvnost profesionálního studia je i Fiksa (2005), který píše: „Zdobení těla je srovnatelné s menším chirurgickým zákrokem. Mnoho studií nabízí možnost znecitlivění. Ale jde o znecitlivění povrchové (například ve formě spreje) a například piercing proniká mnohem hlouběji. Některé části těla jsou náchylnější k tvorbě podlitin. Jedná se zejména o citlivější lidi. Tyto okolnosti jsou dalším důvodem, proč navštívit profesionální studio.“

Se zdravotnickým hlediskem souvisí i umístění zdobení těla. Nejoblíbenější místem pro piercing je dle Fiksy (2005) u dívek je břicho. Dle Fiksy (2005) je nutné zvážit, jak hodně ovlivní vzhled zdobení těla budoucí těhotenství a vznik strijí. S tímto výrokiem

musím souhlasit, neboť oblast břicha a pupíku mi po vyhodnocení dotazníku vyšla jako nejčastější místo pro umístování piercingu.

Na otázku, co ovlivnilo motivace ke zdobení těla, odpověděli 2 respondenti, že roční období. Oba dva mají tetování a z tohoto důvodu si ho nechali aplikovat až v podzimních měsících. Ani dle Fiksy (2005) není vhodné se vystavovat ihned sluníčku, navštěvovat solária a sauny. Pokud klient podstupuje zdobení těla v letních měsících, tak by se měl vyhnout koupání v bazénech a přírodních vodních plochách.

Druhým nejčastějším důvodem byl důvod, že se zdobení těla již nebude líbit a také estetické důvody. Překvapilo mne, že kvůli zaměstnání by si zdobení těla nechalo odstranit jen 8,9 % respondentů. Očekávala jsem daleko vyšší hodnotu.

Jak píše Fiksa (2005): „Neexistují žádné všeobecné předpisy s konečnou platností, které piercingy v kterém zaměstnání mohou nebo musí být tolerovány – zde je to vlastně na úvaze zaměstnavatele“. Proto mnoho respondentů zdobení bralo ohledy na zaměstnání již před aplikací a volili místa, která se dají zakrýt a nebudou proto v zaměstnání i soukromém životě diskriminováni kvůli svému zdobení. Jen 10,9% respondentů napsalo, že si své zdobení nikdy nenechá odstranit. Tato odpověď mne také překvapila, očekávala jsem, že více respondentů si bude za svým rozhodnutím stát a nebude uvažovat o odstranění.

Hypotéza 4: V motivaci pro zdobení těla u studentů VŠ nepřevažují módní trendy.

Ženy odpověděly, že motivací ke zdobení těla je pro ně výrok: *Je to IN* v 11,3 % odpovědí a muži ve 23,9 % odpovědí. Zde se odráží odlišnosti motivace ke zdobení těla u žen a mužů. Výrok: *Mají to všichni, chtěl (a) jsem to také* označilo 4,7% žen a 4,3 % mužů. Výrok: *Chtěl (a) jsem zapadnout* označilo 0,9 % žen a u mužů se tato odpověď nevyskytla vůbec. Procentuelně tedy módní trendy označilo jako odpověď 16,9 % žen a

28,2 % mužů. Obecně se dá říci, že módné trendy jako motivace ke zdobení těla nepřevažují. Zajímavé je, že u mužů byly tyto odpovědi o 11,3 % častější.

Pro výzkum motivace ke zdobení těla u studentů VŠ jsem použila kvantitativní výzkum, metodu dotazníku. Dotazník byl rozeslán pomocí aplikace Facebook a rozeslán emailem studentům ZSF JU a Právnické fakulty UK na společné třídní emaily. Na Facebooku se dotazník šířil metodou snowball. Dotazník měl celkem 15 otázek, obsahoval 11 uzavřených otázek a 4 otázky otevřené. Musím říct, že otevřené otázky občas způsobovaly komplikace, respondenti se spíše přikláněli k otázkám uzavřeným, kde jim byla nabídnuta možnost odpovědi. Nicméně téměř vždy byl dotazník vyplněn celý.

Cílový soubor byl tvořen studenty VŠ, kteří mají alespoň jedno tetování, piercing či jiné zdobení těla. Cílem bylo získat vzorky od nejširší akademické obce, s různým složením měsíčního příjmu a s různými druhy zdobení těla. Jelikož jsem studentka Právnické fakulty Univerzity Karlovy a studentka Zdravotně sociální fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích zvolila jsem distribuci dotazníků právě na těchto fakultách. Víím, že veřejnost má ke studentům právnických fakult trochu skeptický názor. Mnozí je mají za prominentní studenty, kteří se na fakulty dostali s pomocí svých právnických rodin a za pomoci peněz. Je možné, že na některé fakultě to tak funguje, jako se v nedávné době psalo v médiích. Nicméně z vlastní zkušenosti mohu říci, že to rozhodně neplatí u všech studentů a troufla bych si říci, že studenti z pražské fakulty si studia váží více, než studenti zdravotně sociální fakulty. Jde především o přístup ke studiu a pečlivost.

Je možné, že cílový vzorek je zkreslený, protože studenti práv jsou možná trochu více konzervativní a mají možnost celkem dobře placené praxe při studiu, což se odráží v mnoha aspektech. Jedná se především o finanční stránku, která by je teoreticky nemusela ovlivňovat a také o uvažování umístění při aplikace zdobení těla. Přeci jenom mají více nároků na své povolání, pokud mají představovat vážnou tvář právního

systemu. Nechci tím však nijak žádnou z těchto mých dvou domovských fakult škatulkovat. Vždy záleží na individuálním studentovi. A v dnešní době nejsou výjimkou studenti, kteří studují více vysokých škol odlišného typu, takže mají široký záběr svých zájmů.

Dále jsem dotazník umístila na aplikaci Facebook, kde se rozvinul pomocí metody snowball (tzv. metoda sněhové koule). V podstatě se jedná o využití sociálních sítí při náboru respondentů. Tato metoda výběru respondentů spočívá v tom, že výzkumník identifikuje několik představitelů cílové skupiny, kteří po dokončení dotazníku poskytnou kontakt na osobu odpovídající stanoveným kritériím, nebo tato osoba rozešle dotazníky dále. Tento způsob se používá pro získání co největšího počtu kontaktů.

Cílem práce bylo identifikovat motivaci studentů VŠ k různým typům zdobení těla. Hypotézy, které jsem si stanovila, se mi potvrdily. Ukázalo se, že motivace je rozdílná u mužů i žen. Pro obě pohlaví je důležité zdravotní riziko, nicméně pro ženy je to významnější důvod pro odstranění zdobení těla. Prokázalo se, že důvodem ke zdobení těla nejsou módní trendy u studentů VŠ a převažují vnitřní faktory motivace.

6 ZÁVĚR

Bakalářská práce na téma Motivace ke „zdobení“ těla u studentů VŠ obsahuje v teoretické části souhrn dosavadních poznatků získaných v oblasti motivace ke zdobení těla a dále se specifikuje na motivaci k zdobení těla u studentů VŠ. Tuto práci jsem chtěla psát z toho důvodu, že mě zdobení těla zajímá, líbí se mi to a chtěla jsem pochopit, co vede studenty VŠ ke zdobení těla. Dále jsem byla inspirovaná také svým studovaným oborem, který je blízký problematice psychologie a zdravotnictví.

Chtěla jsem se dozvědět, co respondenty vede k trvalému ozdobení svého těla, co je ovlivňovalo před aplikací zdobení těla a asi nejvíce, jak se liší chápání této problematiky u mužů a žen. Jsou to dvě naprosto odlišné skupiny, a proto jsem chtěla vědět, jak moc se odlišují i tady. Bylo zajímavé číst a porovnávat dotazníky od studentů různých vysokých škol, které se mnohdy velice liší. Z odpovědí bylo poznat, který ze studentů si při studiu přivydělává, protože ačkoliv peníze by neměly hrát v životě člověka velkou roli, tak ho velice ovlivňují a člověk se jim hodně přizpůsobuje.

V teoretické části jsem popsala motivaci, motivaci ke zdobení těla, zaměřila jsem se na různé druhy zdobení těla. Podrobněji jsem se věnovala piercingu a tetování. Vymezila jsem i zdravotnické aspekty a legislativu, která se týká zdobení těla. V neposlední řadě jsem definovala studenty VŠ.

V praktické části jsem rozebírala odpovědi z dotazníků, které jsem obdržela zpátky od respondentů. Vytvořila jsem grafy, které dobře a jasně znázorňují odpovědi respondentů. Porovnávala jsem některé odpovědi z hlediska pohlaví a snažila se přiřadit teoretickou část na prakticky získané výsledky.

Moje bakalářská práce bude sloužit jako podklad pro další a hlubší studium motivace ke zdobení těla. Práce může také sloužit jako inspirace pro zdravotnická zařízení a zařízení, která se zabývají infekčními nemocemi. U cílové skupiny studentů VŠ jsem určila jejich motivaci ke zdobení těla, což může být podkladem cíleněji směřovaných

preventivních opatření pro infekční nemoci, které souvisí se zdobením těla.

Všechny hypotézy, které jsem si na začátku práce stanovila, se potvrdily. V motivaci ke zdobení těla u studentů VŠ převažují vnitřní faktory, motivace ke zdobení těla se liší dle pohlaví, v potencionální motivaci k odstranění zdobení těla by převažovaly zdravotní důvody a v motivaci pro zdobení těla u studentů VŠ nepřevažují módní trendy. Cíl práce byl splněn.

7 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

1. BECKER, Udo . *Slovník symbolů*. Vyd. 1. Praha : Portál, 2002. 360 s. ISBN80-7178-612-8.
2. Bolšaja sovětskaja Encyklopedija, svazek XXV Str-Tich, Moskva 1976, str. 882.
3. *Business.center.cz* [online]. c1998-2010 [cit. 2010-03-21]. Živnostenský zákon. Dostupné z WWW:<<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/>>. ISSN 1213-7235.
4. DVOŘÁK, Jan. *Odmaturuj ze společenských věd*. Praha : Didaktis, 2008. 256 s. ISBN 978-80-7358-122-0.
5. FIKSA, Radek. *Encyklopedie Bodyartu*. Žďár nad Sázavou: Sowulo Press, 2009. 96 s. ISBN 978-80-903957-4-9.
6. FIKSA, Radek. *Piercing*. Světnov: Sowulo Press, 2005. 143 s. ISBN 80-903618-0-3.
7. FIKSA, Radek. *Tetování*. Světnov: Sowulo Press, 2005. 144 s. ISBN 80-903618-1-1. (a)
8. GRÓGEROVÁ, Barbora. *Psychologie osobnosti tetovaného s důrazem na motivaci: Sondáž do problematiky*. Praha, 1997. 112 s. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra psychologie.
9. HAMBLY, Wilfrid Dyson . *The History of Tattooing and Its Significance*. London : H. F.& G. Witherby, 1925. 346 s.
10. HARTL, Pavel. *Stručný psychologický slovník*. Praha: Portál, 2004. 312 s. ISBN 80-7178-803-1.

11. HENDL, Jan. *Přehled statistických metod zpracování dat: analýza a metaanalýza dat*. Praha : Portál, 2006. 583 s. ISBN 80-7367-123-9.
12. KOZLOVÁ, Lucie; KUBELOVÁ, Veronika. *Jak psát bakalářskou/diplomovou práci*. 1. vydání. České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zdravotně sociální fakulta, 2008. 56 s.
13. Krajská hygienická stanice Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě[online]. c2007 [cit. 2010-03-21]. Otázky a odpovědi z oboru hygieny obecné a komunální. Dostupné z WWW: <http://www.khsova.cz/01_obcanum/otazky_hok.php>.
14. KŘÍŽOVÁ, Dagmar. *Tetování a jeho sociálně psychologické aspekty: Sondáž do problematiky*. Praha, 1996. 86 s. Diplomová práce. Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Katedra psychologie.
15. LANGMEIER, Josef; KREJČÍŘOVÁ, Dana. *Vývojová psychologie*. Praha : Grada Publishing a.s., 2006. 368 s. ISBN 80-247-1248-9.
16. MORRIS, Desmond. *Nahá opice*. Praha: Mladá fronta, 1971. 154 s.
17. NAKONEČNÝ, Milan. *Motivace lidského chování*. Praha: Academia, 1997. 270 s. ISBN 80-200-0592-7.
18. NAKONEČNÝ, Milan. *Základy psychologie*. Praha: Academia, 1998. 590 s. ISBN 80-200-1290-7.
19. *Nové universum : všeobecná encyklopedie*. 1. vydání. [autorský kolektiv]. Praha : Knižní klub, 2003. 1303 s. ISBN 80-242-1069-X.

20. PARRY, ALBERT: *Tattoo. Secretsof a Strange Art Practiced by theNativesofthe U.S.*, New York 1971, s.1
21. PEASE, Allan; PEASE, Barbara. *Proč muži lžou a ženy pláčou*. Brno: Alman, 2003. 360 s. ISBN 80-86135-34-9.
22. *Portal.gov.cz* [online]. c2003-2010 [cit. 2010-04-02]. Vyhláška č. 137/2004 Sb. Dostupné z WWW: <http://portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/701?kam=zakon&c=137/2004>.
23. *Portal.gov.cz* [online]. c2003-2010 [cit. 2010-04-11]. Zákon č. 185/2001 Sb. Dostupné z WWW: <http://portal.gov.cz/wps/portal/_s.155/701?kam=zakon&c=185/2001>.
24. RICHTROVÁ, Daniela. *Informovanost populace o riziku infekce v tetovacích a piercingových salonech*. České Budějovice, 2010. 94 s. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, Zdravotně sociální fakulta.
25. RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*. 1.vyd. Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6.
26. SIMMEL, George. *Peníze v moderní kultuře a jiné eseje*. Praha : Sociologické nakladatelství, 1997. 206 s. ISBN 80-85850-50-8.
27. ŠEJDA, Jan, et al. *Principy obecné epidemiologie*. Vydání 1. Praha :Avicenum, 1987. 220 s.
28. *The New EncyclopaediaBritannica*. vol. XI, London - Chicago 1991/92, 15th edition, 1023 s.
29. TOBIŠKOVÁ, Františka. *ROZBOR HMOTNÉ A NEHMOTNÉ MOTIVACE PRACOVNÍKŮ VE SPOLEČNOSTI O2*. Kladno, 2007. 74 s. Bakalářská práce. Středočeský vysokoškolský institut, s. r. o.

30. VÁGNEROVÁ, Marie. *Vývojová psychologie II. : Dospělost a stáří*. Praha : Karolinum, 2007. 461 s. ISBN 978-80-246-1318-5.
31. VELKOBORSKÝ, Jan. *Problém tetování u kriminálních osob mužského pohlaví*. *Československá psychologie*. 1966, 10, č.6, s.563-579.
32. Zákon č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů.
33. ZRŮSTOVÁ, Lucie. *Tetování aneb vizualizace sebe sama*. Praha, 2008. 64 s. Bakalářská práce. Univerzita Karlova v Praze, Fakulta humanitních studií.
34. *Painart.cz* [online]. 2009 [cit. 2011-03-25]. Server o piercingu. Dostupné z WWW: <<http://www.painart.cz/0/encyklopedie/>>.

8 KLÍČOVÁ SLOVA

Motivace

Piercing

Studenti VŠ

Tetování

Zdobení těla

9 PŘÍLOHY

Příloha č. 1: dotazník

Příloha č. 2: ukázka skarifikace

Příloha č. 3: ukázka skarifikace

Příloha č. 4: bodypainting

Příloha č. 5: tetování

Příloha č. 6: piercing

Dotazník – příloha č. 1

DOTAZNÍK

Dobrý den,

jmenuji se Kateřina Rossmannová a studuji na Zdravotně sociální fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích.

Píši bakalářskou práci na téma: **Motivace ke "zdobení těla" u studentů VŠ**

Chtěla bych Vás požádat o vyplnění tohoto dotazníku, co nejupřímněji. Tento dotazník je **zcela anonymní** a budu ho používat **pouze pro účely mé práce**. *Zakroužkujte vždy jen jednu odpověď, není-li uvedeno v zadání jinak, případně vyplňte vytečkované místo.*

Vyplněné dotazníky posílejte prosím na adresu: **rossmannova.k@seznam.cz**

(Zdobení těla nejsou v této práci myšleny náušnice v uchu, děkuji.)

Předem díky za spolupráci.

1. Věk.....

2. Pohlaví

- Muž
- Žena

3. Bydliště dle počtu obyvatel

- Do 5000 obyvatel
- 5001 – 10 000 obyvatel
- 10 001 – 50 000 obyvatel
- 50 001 – 100 000 obyvatel
- Nad 100 001 obyvatel

4. Co tvoří Váš měsíční příjem?

- Více než 80% je od rodičů
- Část je od rodičů, část si vydělávám (více než 50% si vydělávám)
- Převážně si vydělávám sám (tj. více než 80% si vydělávám sám)

5. Jaký máte typ zdobení těla? Zaškrtněte všechny možnosti, které odpovídají:

- Piercing
- Tetování
- Piercing a tetování
- Skarifikace
- Implantát
- Branding
- Jiné.....

6. Navštívil(a) jste profesionální studio?

- Ano
- Většinou ano
- Ne
- Většinou ne

7. Vypište, kolik máte a kde máte umístěné Vaše zdobení (jaké a kde)?

(př. 2 piercingy (obočí a spodní ret) a 1 tetování (lýtko))

.....

8. Jste spokojen(a) s Vaším zdobením?

- Ano
- Ne
- Jen s některým

9. Kdybyste měl možnost se znovu rozhodnout, nechal(a) byste si udělat to samé zdobení na tomtéž místě?

- Ano
- Ne, vysvětlete.....

10. Uvažujete o dalším zdobení?

- Ano – proč?
.....
- Ne – proč?
.....

11. Jak dlouho jste se rozhodoval(a) ke zdobení těla?

- Ze dne na den
- Měně než rok
- 1-3 roky
- Více než 3 roky

12. Co Vás vedlo ke zdobení těla? Označte výrok(y), který nejlépe vystihuje(i) situaci:

- Chtěl(a) jsem zapadnout
(kam?).....
- Mají to všichni, chtěl(a) jsem taky
- Líbí se to příteli, přítelkyni
- Revolta proti rodičům
- Projev osobnosti
- Je to IN
- Tetování je sexy

- Tetování je životní styl
- „Požadavek“ subkultury
- Rituální význam
- Jiné (napište jaké)

.....

13. Byla motivace u každého Vašeho zdobení stejná? Pokud ne, v čem byla jiná?

.....

14. Musel(a) jste původní ideu něčemu přizpůsobit? Popište, co ovlivnilo Vaše zdobení a jaký typ zdobení.

.....

.....

15. Co by se muselo stát, aby jste si zdobení musel(a) nechat odstranit?

- Nikdy si ho nenechám odstranit
- Zaměstnání
- Zdravotní důvody
- Partner
- Rodina
- Okolí
- Přestane být IN
- Nebude se mi líbit
- Estetické důvody
- Jiné.....

Zdroj: Vlastní

Příloha č. 2

Zdroj: <http://humanfreak.blog.cz/0806/skarifikace-definice-a-par-ukazek>

Příloha č. 3

Zdroj: http://xman.idnes.cz/nastavte-kuzi-jizvy-jako-ozdoba-dak-/xman-styl.aspx?c=A090201_211451_xman-styl_fro

Příloha č. 4

Zdroj: <http://www.mineralfit.cz/kosmetika-clanek/bodypainting-malovani-na-telo-36>

Příloha č. 5

Zdroj: <http://www.kosmetikadeni.cz/sluzby/>